FULL OFICIAL DEL DILLUNS
DE BARCELONA

DILLUNS, 14 DE NOVEMBRE DE 1932 — ADMINISTRACIÓ : CASA DE CARITAT : MONTALEGRE, N.º 5 : BARCELONA : TELÈFON 24770 — NOMBRE 360 : 10 CÈNTIMS

LA CAMPANYA DELS PARTITS PER A LES ELECCIONS AL PARLAMENT CATALÀ

Ahir els partits en lluita celebraren a tot Catalunya diversos actes, que permeten suposar que les eleccions esdevindran apassionades

AL CINEMA TRIOMF

Míting d'Esquerra Republicana de Catalunya

Amb una concurrència entusiasta, que omplenava el local, a les onze en punt del matí se celebrà l'anunciat míting de propaganda electoral de l'Esquerra Republicana de Catalunya al cinema Triomf del districte IV.

Obrí l'acte el president de l'Ateneu Nacionalista, doctor Josep A. Trabal, qui cedí la paraula a Marian Rubió i Tudurí. Aquest féu un anàlisi polític de les candidatures que es presenta en front de l'Esquerra. Qualificà les candidatures d'esquerra extremista d'entrebancadores i qualificà durament els radicals, dient que recollien les escombraries de la monarquia.

En referir-se a la Lliga, digué que aquesta era la candidatura de concòrdia reaccionària en l'insult contra l'Esquerra. La del Partit Catalanista Republicà — digué — tanca amb una disfressa d'intellectualisme els mateixos arguments barders de la Lliga.

Acabà amb un allegat contra l'abstencionisme, dient que no poden els obrers donar ara un triomf a la Lliga, quan els que propaguen aquesta abstenció no donen la més mínima garantia de solvència revolucionària.

El succeí en la paraula el secretari de l'E. R. de C. Joan Tauler, el qual remarcà la necessitat de donar la confiança a l'Esquerra Republicana(per tal de finir la tercera etapa del programa de l'Esquerra que és la implantació esquerrana de l'Estatut en tot el que fa referència al seu programa social i econòmic, que és ara el mateix que sustentava abans del 14 d'abril i del 28 de juny. Es referí als no catalans, dient que l'Esquerra no està divorciada d'ells ni de la República, perquè ara els sense escrúpols especulin amb ells.

A continuació parlà el diputat Joan Lluhí i Vallescà, que fou saludat amb ovació dempeus.

L'orador començà atacant l'apoliticisme, dient que si l'assassinat de Seguí malmenà la gran reacció política del poble de l'any 19-20, aquest apolitísisme no ha de malmenar la que es produí el 14 d'abril i es refermà el 28 de juny, i que ara cal encarrilar.

Continuà dient que l'Esquerra en aquestes eleccions ambiciona realitzar la unitat política de Catalunya, que cap partit, ni la Lliga, ni Lerroux, ni Marcellí Domingo han pogut aconseguir, unitat que destruirà les capelletes locals i el caciquisme. L'orador atacà Lerroux, dient que ara, intentant portar al parlament que ha de realitzar l'Estatut uns homes que no són catalans sinó que són coneguts a les terres llurs com a antiestatutistes, intenta girar una lletra a cobrar a Madrid. En referir-se a les candidatures més avançades, digué que no tenen motius de sentir-se defraudats de la República, que ha fet una feina gairebé impossible en temps de profunda cris, tan profunda, que es pot dir que és una crisi definitiva del sistema. Ells ja saben — afegí — que en les profundes crisis de l'economia no són posibles de realitzar els grans canvis socials sense perill de caure en un torn de dictadures excessivament roges o excessivament blanques. El pitjor que podria passar és que si a Catalunya repercuteix l'onada d'esquerrisme que cobreix l'Europa, l'obrer estigués en mans de doctrinaris de trenta anys enrera. No n'hi ha prou — acabà dient el senyor Lluhí — de parlar de revolució social, el que cal és que es doni la confiança de realitzar-la i que sabran el que han de fer.

El senyor Rossell i Vilar ocupà després la tribuna, el qual, després de fer una bella imatge del simbolisme històric del lloc on s'instal·larà el Parlament català, es referí a la candidatura intervencionista dels regionals en què es recolza Lerroux, i digué que els catalans són estatutistes, però que nosaltres no anirem a Andalusia ni a Aragó ni a València a intervenir llurs estatuts, perquè respectem la seva dignitat de la mateixa manera que volem que ens respectin la nostra.

Parlà després Estanislau Ruiz, de la Unió Socialista, qui explanà els motius pels quals la Unió acceptà la invitació de l'Esquerra, dient que tothom els seran lleials i que procuraran que l'Esquerra vagi en tot moment pels camins de realització social que informen l'ideari de la Unió Socialista de Catalunya.

El seguí en l'ús de la paraula el senyor Pi i Sunyer, que demanà una elevació de to en la campanya electoral que es fa contra l'Esquerra a base d'anècdotes targivesades i de mala fe.

Es referí a la tasca de l'Ajuntament i de la Generalitat, fent ressaltar el fet que en aquell moment s'estarien inaugurant uns grups escolars que donaran cabuda a vint-i-cinc mil nens, i que en dos anys de Generalitat no s'ha plantejat al Govern de Catalunya cap mena de conflicte de consideració.

Acabà dient que seria una funesta equivocació rectificar les directives esquerranes de Catalunya dins el conjunt d'una Espanya esquerrista.

El president doctor Trabal féu un resum dels discursos, i va fer remarcar les coses més interessants de cada parlament. Atacà durament els homes de la Lliga, dels quals digué que no senten idees i que només els preocupa la pesseta, i el senyor Lerroux, l'Alexandre Magne — digué —, del qual no en quedarà res a la història. Després, alludint les candidatures revolucionàris, digué que no és solament amb revolució que es fa el progrés dels pobles, i que totes les revolucions fracassades a la història ho han estat per una manca de preparació, que cal donar abans al poble.

Després dels discurs del doctor Trabal entrà a la sala el doctor Aiguader, que fou rebut amb una gran ovació. Prengué la paraula, i negà, amb gran energia, que l'Esquerra hagués eludit cap dels seus compromisos. Digué que aquesta féu la Revolució quan la Lliga i els carlins eren al costat d'Alfons XIII, i el P. C. R. a l'Ajuntament de la segona dictadura.

Rebutja els atacs que es fan a Francesc Macià perquè fa campanya política, dient que el President és encara l'home de Prats de Molló i de l'exili i és el President del Partit que ha fet la Revolució i que ha de continuar-la, i per això va per Catalunya fent propaganda dels seus ideals de toda la vida.

Es referí a l'Ajuntament, dient que mai cap partit de Catalunya no havia posat a judici l'actuació dels seus homes per a donar una mostra d'austeritat i d'honradesa com ho ha fet l'Esquerra.

Tots els oradors foren molt aplaudits, especialment els senyors Lluhí, Trabal i Aiguader, i acabà l'acte sense el més lleuger incident.

Al Cinema Marina de la Barceloneta

A les onze del matí se celebrà ahir el míting de l'Esquerra Republicana de Catalunya al cinema Marina de la Barceloneta. El públic implenava el local de gom a gom. Durant els discursos dels oradors les ovacions se succeien entusiastes.

Presidí el senyor Casimir Baides, i parlaren Amadeu Colldeforns, Joan Fronjosà, Nicolau Battestini, Joan Tauler, Joan Puig i Ferrater, doctor Dencàs i Joan Lluhí i Vallescà.

Els oradors exposaren la posició de l'Esquerra Republicana de Catalunya en front dels problemes que afecten a la Catalunya autònoma. Rebateren els atacs que es fa objecte al partit, revindicant per a ell l'honor d'haver fet la Revolució i haver obert per al poble de Catalunya un período de democràcies ple de promeses i ja fecund en realitats. Tots coincidiren en combatre l'apoliticisme, que castra la part més important de la nació i que la fa caure en una posició negativa, puix que essent els obrers esquerrans maximalistes, per obra i gràcia de l'apoliticisme tota la seva força ciutadana i política queda anullada en penyora d'una fantàstica revolució social que els apolítics que la preconitzen són incapaços de portar a terme, i encara més incapaços de sostenir-la en cas que els obrers la fessin.

Un dels oradors exposà el fet que la Lliga reparteix diners per la Barceloneta per a la compra de vots i coaccionant els obrers dient-los que si no voten la Lliga es tancaran les fàbriques. També s'anuncià que durant aquesta setmana l'Esquerra portarà a terme una gran campanya de mítings, aprofitant les desinteresades ofertes d'empresaris que cedeixen els locals a l'Esquerra.

El senyor Lluhí Vallescà féu un discurs en to de conferència explicant la tasca de l'Esquerra al Parlament, a la Generalitat i a l'Ajuntament. Féu un anàlisi de les candidatures ; atacà Lerroux i la Lliga, i demanà els obrers que no es deixin emportar per demagògics fàcils i que recapacitin sobre la transcendencia de les eleccions del dia 20, que signifiquen el triomf de la democràcia o el retorn a les plutocràcies de dreta.

El doble míting de la Lliga Regionalista

A l'Olympia

Abans de les onze va quedar l'Olímpia completament ple.

A les onze en punt varen fer llur entrada els oradors que havien de prendre part al míting, i foren ovacionats. Passaren a ocupar el lloc presidencial els senyors Abadal, Puig i Cadafalc, Martínez Domingo, Güell, Mainés, Jover Nonell, Tries de Bes i Solà de Cañizares.

En anunciar el senyor Abadal que es donava per començat l'acte i que usaria de la paraula el senyor Cambó, aquest va fer la seva aparició a la llotja proscènica. Fou rebut amb una gran ovació.

Va començar el seu discurs el senyor Cambó agraint la manifestació de cordialitat de què se'l feia objecte.

Aquest moment — seguí dient — entranya tanta gravetat per a la vida de Catalunya, que m'he considerat en el deure d'avançar la meva reincorporació a la vida política activa, per unir el meu esforç al dels altres patriotes que desitgen veure's lliures de la tirania que patim.

La Lliga va alimentar la illusió que podria reproduir-se el miracle de les eleccions de la Solidaritat, fent de la contesa electoral una lliuta de principis i de programes de Govern. El nostre desig ha resultat impossible.

La Lliga — va afirmar el senyor Cambó — ve sofrint les màximes escomeses de les dretes i de les esquerres; però tots els que ens ataquen, en fer-ho han d'inventar fets que representen llançar damunt de nosaltres les seves pròpies lacres. Aquesta és la millor executòria del nostre partit, fet a prova en els trenta anys que porta de lluita.

Jo desitjaria — afegeix el senyor Cambó — que tots els homes conscients de la seva responsabilitat s'unissin amb nosaltres, perquè poguéssim alliberar-nos de la dictadura tirànica i brutal que esclavitza Catalunya.

Terra de llibertat fou Catalunya en els temps de la seva independència; i ara, en el moment de la seva autonomia ha d'ésser-ho també. No pensa així lEsquerra, en la qual he de reconèixer que militen homes de provada catalanitat, però que són els menys. Aquest partit ha perdut el dipòsit de confiança que va posar a les seves mans el poble de Catalunya.

En la intimitat de moltes consciències ha nascut el terror, engendrat pel perill que pugui triomfar l'Esquerra en les eleccions vinents.

Si triomfa la nostra candidatura — afegeix el senyor Cambó — serà per a establir un govern totalitari. Si guanyem, allargarem noblement les mans als nostres enemics, sense necessitat d'haver de demanar perdó a cap dels nostres adversaris quan els demanem el seu concurs.

Les últimes paraules del discurs del senyor Cambó son ofegades per una salva d'aplaudiments.

Parlaren a continuació els senyors Jover Nonell, Solà Cañizares i Tries de Bes.

El senyor Abadal va excusar la presència del senyor Rahola.

Acte seguit parlà el senyor Ventosa i Calvell, el qual afirmà que de tots els partits que han d'intervenir en la jornada electoral únicament la Lliga es presenta amb un programa concret i ben definit.

Referint-se a l'Esquerra, diu que es va formar per un acte de follia collectiva que va sofrir el poble en donar-li els seus sufragis i en encimbellar-la.

De l'actitud del públic que aplaudeix ara quan s'ataca l'Esquerra, jo — afirma el senyor Ventosa — en trec una conclusió fonamental: que l'Esquerra està incapacitada per a implantar l'Estatut.

Indica el senyor Ventosa que el Partit Catalanista Republicà ha tingut concomitàncies amb l'Esquerra, que treuen tot el valor i l'eficàcia a les acusacions que pugui fer-li.

Se'ns nega belligerància a nosaltres — diu el senyor Ventosa — perquè s'afirma que nosaltres fórem els últims puntals de la monarquia. En presentar-me ara davant del poble, ho faig amb el cap alt i la consciència tranquilla, perquè jo vaig anar a formar part del Gabinet Berenguer complint un manament del partit, per a servir la Nació, no pas al rei.

La meva entrada al Govern vaig condicionar-la amb la concessió d'un règim d'autonomia per a Catalunya basada en principis liberals i igualataris per a totes les regions espanyoles. Aquest acord que subscrigueren tots els homes d'aquell gabinet es pot equiparar al que fou més tard pacte de San Sebastian.

La segona condició que vaig imposar per a collaborar amb aquell Govern fou que es fessin unes eleccions sinceres. Tots sou testimonis de quina manera es va complir aquest compromís. Les eleccions fetes pel Gabinet Berenguer constitueixen el títol de legitimitat de la República.

Qui amb menys dret que ningú em pot fer retret d'aquella collaboració — segueix dient el senyor Ventosa — és el senyor Hurtado, qui en els últims temps de la monarquia pretenia convèncer Ortega i Gasset (havent-ho així asseverat aquest darrer en ple Congrés) a dissuadir-lo que deixés de publicar articles demolidors, ja que, segons ell, el que procedia era ajudar el règim.

El qui ha actuat d'aquesta manera fretura absolutament de títols per a combatre'ns, ni pot presentar-se davant les multituds amb el flamant uniforme de la vella guàrdia republicana.

Lerroux — segueix dient el senyor Ventosa — no té autoritat per a voler erigir-se en mentor i cabdill de les classes benestants. Lerroux té una història (ell ufanament va proclamar-se emperador del Paral·lel), i com sigui que tots som fills de les nostres obres, no serà sobrer que hom li recordi que ell va venir a Barcelona per a combatre el catalanisme. Qui va ésser el pitjor enemic de la Solidaritat Catalana no pot presentar cap títol a l'hora de donar efectivitat a l'Estatut.

Els catalans, pel mateix que no volem ésser ciutadans de segona categoria, repudiem també que ho puguin ésser els altres. A Catalunya han de gaudir d'idèntics privilegis i han de merèixer idèntiques consideracions que els mateixos catalans, tots els que tinguin aquí arrelats llurs afectes i els que hi treballin. Per a tots hem de tenir sempre els braços oberts, amb cordialitat.

Recorda el senyor Ventosa, als homes de l'extrema dreta, que existeix un manament de la Llei de Déu que exigeix que no sigui invocat el seu nom en va. El nom de Déu ha d'estar pel damunt de tot, i la cosa pitjor que es pot fer és invocar-lo perquè actui d'agent electoral.

La Lliga, fidel als seus principis, accepta sense reserves de cap mena el règim establert. La nostra lleialtat ens ha privat de collaborar amb homes que són hostils a la República. Si ho haguéssim fet, ¿com seria possible convèncer el poble que la nostra adhesió al règim republicà és lleial i sincera?

Les properes eleccions estan cridades a tenir una gran repercussió a tota Espanya. Per això mateix tots som obligats a pensar en la responsabilitat que contraiem.

La implantació de l'Estatut representa la llibertat de Catalunya, i és un instrument que s'ha anat forjant amb els anys.

No és l'obra d'un partit, sinó de tot un poble.

Diuen els nostres adversaris, els homes de l'Esquerra, que no respectaran la voluntat dels sufragis, si són vençuts.

La Lliga — afirma el senyor Ventosa — acatarà la voluntat del poble, i si triomfa, compartirà el govern amb les altres forces polítiques en una justa i ponderada proporció.

Si perdem, acatarem també la voluntat del nostre poble, i jo felicito des d'ara els triomfadors que hauran d'encarregar-se de servir el nostre país.

En acabar el seu discurs el senyor Ventosa i Calvell fou molt aplaudit durant molta estona.

El senyor Abadal clogué l'acte glossant la significació i transcendència de les pròximes eleccions, exhortant a tots per tal que compleixin amb llurs deures cívics.

Al Bosc

Els discursos foren els mateixos del Teatre Olímpia, amb les naturals i inevitables variacions verbals. Els resumí el senyor Maluquer i Viladot, que presidia, amb un breu parlament, que, com tots els altres, fou aplaudidissim.

Tant al Teatre del Bosc com al de l'Olímpia, foren elements de la Joventut i la Secció Escolar, de la Lliga Regionalista els que es cuidaren del manteniment de l'ordre i de la bona cura de tots els serveis.

El miting del Partido Republicano Radical

Ahir, al matí, prosseguint la campanya electoral organitzada pel Partido Republicano Radical, aquest celebrà un míting al Teatre Victòria de la nostra ciutat.

Hi acudí un nombrós públic, que aplaudí en acabar tots els discursos que hi foren pronunciats, com també en el transcurs d'alguns d'ells.

Llevat d'un intent de pertorbació a la meitat de l'acte, produït per alguns individus que foren expulsats del local, el míting es portà a cap sense cap incident.

Presidiren els senyors Josep M. Serraclara, Antoni Muntaner, Jesús Ullet, Santamaria, i Guerra del Rio.

Pronunciaren sengles discursos els senyors Josep Samblancat, Eduard Carvallo, Juli de No, Joan Mujal, Frederic Fricola, l'ex-governador Antoni Muntaner i el diputat a Corts, senyor Guerra del Rio.

En llurs parlaments aquests oradors atacaren, per reaccionària i monàrquica, la Lliga Regionalista ; per partit antiliberal i insincer, l'Esquerra Republicana, i per mancar d'eficàcia revolucionària a Acció Catalana i a tots els homes que prenen part de la seva candidatura. Prodigaren llurs elogis per al partit radical, com la més fidel interpretació dels sentiments i ideals del poble català, tant avui com en el moment del moviment de Solidaritat Catalana.

Digueren que la Lliga havia traït la causa del poble a l'any 1917 per dues casaques de ministre, i al 1930 per a salvar la Monarquia. Digueren que mentre calia córrer un perill per a la República, els senyors Hurtado i Bastardes restaven retirats a casa, i que quan governen els republicans aquests dos volen ésser els de primer rengle. Afirmaren també que els homes d'Esquerra Republicana havien pogut proclamar la República el dia 14 d'abril perquè tot ja estava fet, l'ambient saturat de republicanisme i el poble dempeus gràcies tot al partit radical.

Davant l'amenaça de l'Esquerra Republicana, de fer la revolució en cas de guanyar les dretes, un dels oradors d'aquest míting manifestà que valdria la pena que això succeís, per veure on hi ha el veritable sentit de rebeldia al partit radical o en alguna altra agrupació política.

El diputat Guerra del Rio parlà principalment d'unes relacions entre l'Esquerra Republicana i els elements de la Confederació Nacional del Treball. Assegurà que aquell partit havia traït les prometences que havia fet a aquests, mentre que el partit radical no ha enganyat ningú, i que, com en temps de la lluita sindical dels anys 1919 al 1923, els radicals estaven al costat dels obrers.

Afirmà que havien abandonat les carteres de ministre que tenien en el Govern Provisional de la República perquè no volien collaborar ni ajudar al domini del Partit Socialista o Unió General de Treballadors, en la seva lluita des del poder contra l'altra bàndol en què està dividida la classe obrera espanyola, o sigui la Confederació Nacional del Treball. Encara dedicà altres paràgrafs a afalagar els sindicalistes, oferint l'ajut dels radicals per a poder fer triomfar les reivindicacions obreristes.

Finalment, el senyor Josep Maria Serraclara, com a president de l'acte, clogué aquest en un breu parlament, que també fou molt aplaudit per l'auditori.

A LA BOHÈMIA

El míting de l'Estrema Esquerra

Al míting de propaganda electoral organitzat per l'Extrema Esquerra que es va celebrar ahir, al matí, a la Bohèmia, va acudir nombrós públic. Va presidir el candidat per aquest partit senyor Ortega. Hi parlaren els senyors Josep Moreno, Modest Martínez, Manuel Cabal i Crispí Martínez, els quals glossaren el significat que pot tenir per Catalunya el resultat de les eleccions convocades per al diumenge vinent. Tots els oradors convingueren en què la massa obrera davant les properes eleccions no es pot creuar de braços, ja que, ultra que els seus interessos també estan en joc, compta amb uns candidats, els de l'Extrema Esquerra, que per la seva història revolucionària poden ésser molt bé els portantveus dels seus ideals de reivindicació proletària i ciutadana.

Després va parlar Eduard Sanjuan, al qual una forta afonia el privà d'estendre's en el seu discurs. Es va referir l'orador al panorama electoral, i féu comparacions referents al significat de totes les forces polítiques que es preparen a la lliuta en les urnes el vinent diumenge, expressant que els candidats de l'Extrema Esquerra són els que ofereixen millors garanties als obrers per aconseguir llurs aspiracions de classe.

L'Extrema Esquerra — afegí — és la revolució en marxa sota els plecs de la bandera federal.

Una gran ovació va acollir les seves últimes paraules.

Seguidament féu ús de la paraula el diputat a Corts senyor Jiménez, el qual va dir que entre els homes de l'Esquerra Catalana existeix una lluita que afebleix els seus esforços i els fa ineficaços.

Va alludir les campenyes al Parlament a favor dels obrers, fetes per ell i els senyors Balbotín i Samblancat, i va dir que la massa proletària pot estar convençuda que en les Constituents no està pas òrfena de defensors.

Els candidats a l'Extrema Esquerra al Parlament Català seguiran el nostre exemple a les Constituents, si aconsegueixen sortir victoriosos — acabà dient.

També fou molt aplaudit.

Després va parlar el diputat a Corts Angel Samblancat, el qual va llegir una carta sobre l'afer municipal de venda de places, i va dir que era propòsit seu llegir una carta a cada míting referent a aquest assumpte.

Amb aquest motiu va dirigir violents atacs a l'Esquerra de Catalunya.

Va exhortà la massa obrera a què intervingués a les properes eleccions, i digué que desitjava que cada urna plena de butlletins proletaris es convertís simbòlicament en una bomba que, en esclatar, enfonsi a la burgesia.

Fou molt aplaudit.

Per últim féu ús de la paraula el doctor Diego Ruiz, el qual va explicar, a grans trets, els motius pels quals figurava el seu nom a la candidatura de l'Extrema Esquerra. Es va felicitar de la inclusió del seu nom, i va dir que ell, com sempre, estava disposat a lluitar pel poble. Va recordar uns fets tràgics ocorreguts en plena República a les portes de la Direcció Superior de Policia amb motiu d'una de les passades vagues, dels qual ell va ésser-ne protagonista, i va tenir paraules de condemna per a la força pública i per als que davant la brutalitat del que va succeir no exterioritzaren, com ho va fer ell, la seva més enèrgica protesta.

El doctor Diego Ruiz fou molt aplaudit, i a continuació es donà per acabat l'acte.

Joaquim Maurín i Jordi Arquer parlen per Ràdio

Ahir, a les vuit, pel micròfon de Ràdio Barcelona, parlaren Joaquim Maurín i Jordi Arquer, del Bloc Obrer i Camperol, en propaganda electoral.

Joaquim Maurín, en primer terme, es referí als fets del cinema Rívoli, i assenyalà el perill que els elements que portaren a terme aquest acte, que qualificà de feixista, siguin moguts per agents de la burgesia.

Parlà després de les eleccions del dia 20, i digué que aquestes posaran de relleu el canvi de la mentalitat obrera després del período transcorregut des de les eleccions d'abril del 31. En aquests d'ara — digué — el Bloc va sol, amb optimisme, perquè creu que aquest período de govern de les esquerres burgeses hauran ensenyat als obrers més que treinta anys de propaganda, i que aquests sabran trobar el camí de la seva emancipació definitiva.

Es referí a l'Estatut, que qualificà de caricatura, dient que tot quedarà en mans d'una Comissió Mixta, i que l'Estatut no és més que la suma dels governs civils i de les quatre diputacions catalanes, o sigui un sub-estat que serà una disfressa del centralisme.

Atacà l'Esquerra Republicana, fent-la responsable per collaboració de totes les lleis que contra el sentit obrerista i revolucionari de Catalunya seran dictades des de Madrid, i d'haver defraudat, per pairalisme estret, el sentiment llibertari de les altres nacionalitats ibèriques. Augurà per al dia 20 un avenç de les forces reaccionàries, i digué que això és un perill, puix que llavors se sentiran més valents per tornar a repetir una provatura com la de Sanjurjo.

Afegí que l'Esquerra és una barrera per a contenir l'avenç de l'obrerisme, i féu un parallel entre Macià i Cambó. També establí un altre parallel entre el govern d'Azaña i socialistes i el de Macià-Serra Moret, afegint que solament un govern obrer pot portar endavant la Revolució Democràtica.

Es referí a la fisonomia que va prenent la República, i digué que Azaña va transformant-se poc a poc en l'home de confiança dels grans financiers.

Alludí Herriot i els suposats pactes imperialistes contra el sentiment nacional marroquí, i acabà explicant fins a catorze punts del programa electoral del Bloc.

Jordi Arquer es referí més concretament a l'Estatut i als homes que l'han fet i l'han aprovat, qualificant-los a ells durament i a l'Estatut de claudicació vergonyant en front el centralisme espanyol, i que fa befa del dret dels pobles a disposar lliurement dels seus destins.

Féu una història de la discussió de l'articulat, llegint textos de discursos de Companys, Campalans, Abadal, Antoni Xirau, Nicolau d'Olwer i Hurtado, per enfortir les seves tesis. Digué que l'Estatut són les cadenes daurades de Catalunya que deixen en peu el problema obrer i el de la terra com a més essencials.

Acabà dinet que, juu amb les consignes obreres, el Bloc va a defensar el dret de Catalunya a regir-se per sí mateixa.

Actes del Partit Nacionalista Català

Al local de la Delegació del Partit al districte VII, carrer Galileu, núm. 40, s'ha celebrat un acte per a inaugurar oficialment la Delegació i amb fins electorals, com escau al moment present.

Amb la sala d'actes ocupada per públic nombrosíssim, han parlat Lluís Cesari, qui ha fet història de l'actuació dels nacionalistes de Sans, fins a enquadrar-se en l'organització del Partit Nacionalista Català. Joan Alzina ha fet la crítica dels Partits i candidatures que estan en front del Partit Nacionalista.

Enric Soler ha comentat l'individualisme català com a virtut i defecte, expressant la necessitat d'ajuntar tots els catalans que vulguin l'alliberació de Catalunya.

Xaumar ha dit que en la vida del Partit Nacionalista les eleccions només són una anècdota, i que el Partit, al marge de les eleccions i després de les eleccions seguirà la seva via fins a veure acomplerts els ideals dels nacionalistes.

Joan N. Muntada ha dirigit censures als transfuques del nacionalisme i als que deixaren prendre de República Catalana.

Finalment, Francesc Maspons i Anglanell ha glossat en termes de forta dialèctica transcendència del fet diferencial català. Ha dit que ni per acord de les constituents ni per acord dels catalans mateixos desapareixerà el problema català fins que Catalunya gaudeixi de tots els atributs que caracteritzen el principi internacional de l'autodeterminació. Ha blasmat dels parlamentaris que abusaren dels poders que Catalunya els atorgà votant i acceptant un Estatut que no reflectia la voluntat del poble català manifestada en plebiscit que és la suprema expressió del dret públic.

En demanar el vot als assistents per la candidatura del Partit Nacionalista, explicà l'actuació futura dels parlamentaris nacionalistes, per tal de treure, fins on fos possible, el regust provincià de l'Estatut confeccionat, no pas de cara a Catalunya, sinó pensant en la pressumpta pau temporal d'Espanya que permeti als republicans espanyols consolidar el règim republicà suara aconseguit.

Els espanyols—diu el senyor Maspons — fan bé de regatejar concessions ; els catalans tenim el dret i el deure de conquerir la llibertat.

Tots els oradors foren aplaudits. S'acabà l'acte a dos quarts de dues, sense cap incident.

La propaganda radiada

Avui, dilluns, de vuit a nou de la nit, parlaran des del micròfon de Ràdio-Barcelona els candidats d'Esquerra Republicana de Catalunya i Unió Socialista senyors Lluís Companys i Jover i Manuel Serra i Moret.

A TOTS INTERESSA

3

cèntims per hora i habitació són prou per escalfar bé la seva llar amb

IDEAL CLASSIC

Per detalls gratuits, demani el llibret "UN HOGAR FELIZ" enviant el retall d'aquest anunci

COMPAÑIA ROCA RADIADORES

Passeig de Gràcia, 28

BARCELONA

URALITA

TUBERIA SANITARIA

DRENA

Plaça d'Antoni López, 15. - Telèfon 16556 - BARCELONA

Mobles Rey

PLAÇOS

PISOS COMPLERTS

DE

1,000 a 50,000 pessetes

49, Ronda Sant Antoni, 49

El míting de Concentració Republicana

Ahir, al Teatre Principal de Gràcia, tingué lloc l'anunciat míting de propaganda de la candidatura de Concentració Catalanista Republicana. El teatre estava ple a vessar.

El míting començà a les onze. Després d'unes breus paraules del senyor August Matons, que presidia l'acte, parlà el senyor Pere Domingo.

Estem vivint — digué — encara la nostra revolució. S'ha acabat el primer acte destructiu, dedicat a enderrocar. Ha arribat el moment de fer un poble nou. Mireu: els que són bons destructors, no saben fer de bons constructors. Aquestes paraules no obeixen a un criteri, sinó a experiments, a fets.

Ciutadans — acabà dient — no volgueu que l'administració de Catalunya tota ofereixi un espectacle igual al de l'Ajuntament de Barcelona. Vosaltres mateixos, poble.

Els aplaudiments a Pere Domingo s'enllaçaren amb l'ovació que es tributà al governador de Girona, senyor Claudi Ametlla, qui pronuncià un discurs que significa l'antítesi a tot verbalisme irreflexiu.

Claudi Ametlla afirmà estar convençut que amb la candidatura que presenten, el poble de Barcelona no hi ha vist únicament una candidatura que es proposa guanyar les eleccions, sinó un altre ambició més noble, més alta, més transcendental: volen anar amb el poble de Barcelona a donar al nostre país l'instrument necessari per al seu Govern.

El públic, a peu dret, aplaudí la serena dissertació de l'orador.

A continuació, Albert Bastardes, ocupant-se de la Lliga, digué que no podia governar, perquè després de sis anys de Dictadura encara havia reincidit en el seu borbonisme.

Diuen ells que la Monarquia ens concedí la Mancomunitat. Aquesta concessió fou una perfídia. Una concessió d'autonomia administrativa de mala fe. Donada amb la mala intenció de veure'ns fracassar; fou una maniobra maquiavèlica contra Catalunya, ho sabem molt bé els que intervinguérem.

L'Estatut és una altra cosa: l'han guanyat els republicans.

Martí Esteve començà el seu discurs recordant haver llegit un article, o millor una sentència, publicada en temps de la Solidaritat, per Francesc Cambó, en la qual es deia que al polític, per a poder realitzar la seva missió li calia tenir confiança en si mateix i fe en el poble. Totes les diferents fases — seguí dient — d'aquest home variable coincideixen amb aquesta màxima; quan, a més de la confiança en si mateix — que no ha abandonat mai — tenia fe amb el poble, els temps li foren feliços — els de la Solidaritat —, després, però, trobem manifestacions seves, orals o escrites, més aviat despectives per al poble, conceptes d'escepticisme, i això es l'explicació dels seus fracassos.

Després de dir que el triomf de la República no havia estat el triomf d'un partit, sinó de tot el poble de Catalunya, Martí Esteve recordà que el capvespre del mateix 14 d'abril va fer arribar dos noms al President de la Generalitat: Jaume Carner i Amadeu Hurtado, car creia que en aquells moments eren indispensables per la República. (*Ovació.*) I vaig tenir la sort de veure com Carner i Hurtado començaven a collaborar en aquella feina d'inici de política d'autonomia.

Hi ha homes que van bescantant els homes que anomenaven franctiradors. Ho fan perquè havien treballat massa en una obra que ells volien que fos de partit. Homes que desafiaren els enemics de Catalunya al Parlament i gràcies als quals va ésser possible que els primers articles de la Constitució no fessin ja im possible l'Estatut. Homes, gràcies als quals pognérem atraure, per a Catalunya, prestigis de la moderna política espanyola que feien frases com la següent: «L'Estatut s'aprovarà perquè és un deude de la República; s'aprovarà malgrat l'Esquerra.»

I així hem vist — prosseguí Martí Esteve — com els homes que no eren res treballaven a Madrid, mentre altres, caps d'escamot, no anaven a Madrid per a res. En els moments de la feina sempre érem els mateixos: dos o tres darrera una taula per a redactar una fórmula. A voltes un home sol des de la seva cambra de l'Hotel havia de trobar la fórmula que fes més dable l'aprovació d'un article de l'Estatut.

L'Esquerra feia — continuà Martí Esteve — una campanya demagògica. Venia un conflicte com el de la conca del Cardoner, i l'Esquerra no es decidia com a revolucionària ni com a governamental. L'Esquerra feia el distret. Es que, més tard, hi havien d'haver unes altres eleccions.

Martí Esteve, a continuació, parlà llarga estona dels rabassaires. L'Esquerra ha fet que això que és de la incumbència del futur Parlament de Catalunya, per tractar-se d'una qüestió de dret civil, estigués inclòs dintre una llei general de la República.

Per finalitzar Martí Esteve recordà una frase de Gohete davant d'una catedral: «Tothom recorda el nom de l'arquitecte, però ningú el dels picapedrers.»

Ací recordà la significació moderna del soldat desconegut. El que ha aixecat Catalunya no ha estat un home, ha estat un poble. (*Llargs aplaudiments a peu dret.*)

Amadeu Hurtado fou rebut amb una gran ovació. Començà dient que en tots els mítings havia parlat amb tota claredat i amb la màxima cortesia, explicant el per què d'haver collaborat en el Govern de la Generalitat. Afegí que ell creia que la cortesia, si no agraïda, almenys fóra cor resposta. Però des d'aquell moment han contestat amb una absoluta barroeria, apartada de les regles de tot torneig on primer se saluda l'adversari i després se li dóna la mà. Si volen, nosaltres també baixarem de cavall i ens treurem la cota de malla, extreta, segons Dencàs, de les fragües del déu Vulcano.

Amb frases iròniques, que provocaven rialiades entre els assistents, va descriure el què significa per als homes de l'Esquerra saber de llegir i escriure, i, humorísticament, va relatar les «espantás» a les Corts, quan elements destacats de la representació parlamentària catalana dejen que el millor era no moure brega.

Alguns homes del partit d'Esquerra, per aquests pobles són un espectacle de festa major: van fent els gegants pels pobles de Catalunya. Nosaltres més que fer els gegants sabem portar-los, i és fàcil que els haguem de portar a coll, si el cas ve. Demanarem, però, que deixin oberta la reixeta, perquè si no, voltats de quitxacalla que ens tirarein pols als ulls, no sabríem on posar els peus. (*Ovació entusiasta.*) Ara hem deixat els gegants a terra.

Amadeu Hurtado passà, seguidament, a parlar de la desconfiança parlamentària que la nostra representació oferia a Madrid per al dia que tinguéssim la autonomia. Els contestava que ells no eren pas el millor que tenia Catalunya. Ho compara amb una gran plaça atapeïda de gent que en no tenir més cabuda quan hi havia un moviment de masses, una part dels que l'omplenaven sortien, expellits, cap a un carrer. Nosaltres—digué—som un d'aquests, però al mig de la plaça hi ha homes que no sols són una esperança per a Catalunya, sinó per a Espanya sencera. Ens varen creure. Quina por ens fa de veuren'ns desmentits aquests dies!

Ací es referí l'orador del conflicte electoral que l'Esquerra ha dut ara al Parlament com demostrant que a casa no el sabiem resoldre, i que ha produït molt mal efecte.

Comentà les diferències del pagès del Camp, que és com soci de l'amo amb el jornaler desyalgut d'altres terres d'Espanya. Explicà detalladament com, així, es promouran un seguit de conflictes nous que posaran al Govern de Catalunya en situacions econòmiques difícils que poden tenir com a solució, per exemple, que l'Estat, en aquest cas la Generalitat, substitueixi graciosament el propietari, o qui havent donat la terra al pagès, se li quedi els seus fruits. I si el primer cas és la ruïna de la Hisenda de la Generalitat, el segon cas és la ruïna del pagès. De totes maneres — diu —, el que passarà és que quan s'hagi de donar una solució concreta, serem cridats nosaltres perquè convencem els pagesos del Camp de Tarragona que han entès malament la campanya electoral.

Les seves darreres frases foren per comentar l'exemplaritat de Catalunya davant de tot el món amb la seva llei fonamental, que més que una importància teòrica, a la lletra, l'ha de tenir en la seva aplicació.

Fou molt aplaudit.

Una ovació acollí aquest discurs. L'ovació es repetí al carrer, quan els oradors abandonaren el local.

ANEM A BUSCAR-LO!

— Sabeu, per un casual, on anirà a caure enguany, el PREMI GROS de Nadal?
— No hi ha en això cap engany: caurà a can VALDÉS, com cal!

Rambla de les Flors, 12

La intensa campanya electoral a Tarragona

Tarragona, 13. — La campanya electoral en aquesta província el dia d'avui ha estat intensíssima, i s'han celebrat actes pels partits que prenen part a la lluita en diversos punts de la província. Avui, el President de la Generalitat, senyor Macià, acompanyat del senyor Companys i d'altres personalitats de l'Esquerra, estigué, al matí, a Santa Bàrbara, i a la tarda, a Amposta. A la tarda, el Partit d'Esquerra ha celebrat actes públics al districte de Vendrell. Hi prengueren part, entre d'altres oradors, els senyors Rovira i Virgili i Gassol.

El ministre d'Agricultura, senyor Marcelli Domingo, es traslladà, al matí, des de Mora a Tortosa, acompanyat del director general de Duanes, senyor Berenguer, i del director general de Comerç, senyor Nogués. A la tarda el senyor Domingo ha recorregut els districtes de Sant Llàtzer, Roquetes i Gandesa, i anirà a la nit a Mora, on es quedarà. Demà vindrà a Tarragona.

El director general de Duanes, senyor Berenguer, celebrà un acte públic, a la tarda, a Rasqueres. Tornà a Mora, on agafà l'exprés per dirigir-se cap a Madrid. A més, a Tivissa, la coalició d'esquerres ha celebrat, al matí, un acte, en el qual han fet ús de la paraula, el batlle de Tarragona, senyor Llobet. El senyor Llobet estigué a la tarda a Vallfogona i Vilavella, on se ceebraren actes públics. El senyor Macià Mallol, també de la candidatura de coalició d'esquerres, parlà a la tarda a Raurell.

Els candidats d'Acció Ciutadana, o sigui la Lliga, han celebrat actes a Cabasell, Vendrell, Cambrils, Ull de Molins, Riera, La Cènia, Embeja i Torredembarra.

Aquest matí, al teatre Tarragona, s'ha celebrat un míting de presentació dels candidats del Bloc Obrer i Camperol, i feren ús de la paraula Pedret, Oliva, Rebull, Iborra, Mestres, Padrés, Fortuny, Montserrat i Prieto.

Hi assistí molt de públic.

Demà, a la nit, a les deu, al teatre Tarragona, tindrà lloc un acte públic de presentació de la candidatura de l'Esquerra Republicana de Catalunya, Partit Radical Autònom i Unió Socialista de Catalunya. Parlaran els senyors Josep Andreu, Farreras i Duran, Folch i Folch, Carles Gerard, Manuel Galès, Rovira i Virgili, Jaume Simó i Ventura i Gassol. Presidirà el senyor Macià.

Aquest matí tingué lloc l'acte de la proclamació de candidats, sense que es registrés el més lleu incident.

El senyor Azaña a Valladolid

Discurs del President del Consell de Ministres

Valladolid, 13. — Des de primeres hores del matí existia en aquesta ciutat una extraordinària animació. Els carrers, establiments públics, etc., oferien un aspecte brillantíssim.

Tot el poble de Valladolid va acudir a l'estació del Nord, i a les entrades de les carreteres que afluéixen a la capital castellana s'aglomeraren centenars de forasters, desitjosos de sumar-se a l'homenatge que havia de tributar-se a l'il·lustre cap del Govern, senyor Azaña.

Molt abans de les dotze del matí, hora fixada per a celebrar l'acte, totes les localitats de l'espaiós teatre Calderon eren ocupades. Més de tres mil persones es trobaven en el teatre.

També als voltants de l'edifici hi havia milers de persones entusiastes escoltant les desitjades paraules del senyor Azaña. En diversos llocs hom havia instal·lat clars i potents altaveus, per tal que des de qualsevol lloc de la ciutat pogués ésser escoltat el discurs.

Mitjançant un circuit de dos-cents cinquanta quilòmetres, Unió Ràdio va transmetre a la seva central de Madrid i a les seves filials de Barcelona, Sevilla, Bilbao i Sant Sebastià, el discurs.

A les dotze en punt va entrar al teatre l'alcalde de Madrid, senyor Pere Rico, i fou rebut amb afectuosos aplaudiments.

Vint minuts després aparegué a l'escenari el senyor Azaña. En aquell moment esclatà una ovació que va durar molta d'estona.

Fet el silenci, el president del Consell de ministres va començar el seu discurs:

Les meves primeres paraules són per agrair al poble de Valladolid aquesta cordialíssima rebuda que em dispensa. Accepto aquests aplaudiments no pas com a testimoni a la meva persona, sinó com a una demostració del fervor republicà que ens uneix a tots i d'adhesió de tot el partit al règim, ocasió que se'm presenta per a demostrar-ho en aquest acte.

A continuació l'orador es va referir a les principals característiques que diferencien a un règim d'absolutisme d'un règim republicà.

La República — digué — és democràcia pública i mai règim personal. Recordà èpoques anteriors en les quals el senyor Azaña passà per Valladolid; en aquells temps ja treballava, encara que no ho semblés, per a la instauració de la República. Aquesta ha triomfat.

Va comparar aquells moments amb els actuals, en què tots són fervorosos republicans.

Féu memòria, també, dels sofriments i vexacions que tots patirem amb la passada tirania, que fou la major impudícia de la política.

Jo em temo — digué — que el contingut del discurs pronunciat en la vostra presència no sigui el que espereu; però no ha ocorregut cap succés polític durant aquestes últimes setmanes. La situació política és exactament igual a la que hi havia quan vaig pronunciar el discurs de Santander. Cap succés ha ocorregut que hagi canviat la ruta de la política espanyola.

Es refereix després, als enemics del règim, que procuren, amb procediments insans, criticar la tasca del govern, denigrant-lo. Diu que la polèmica política a uns quants quilòmetres no té actualitat, ni l'interessa per a res.

La polèmica política ha de celebrar-se al Parlament; fer altra cosa és una fórmula de propaganda que s'assembla molt als temps passats.

Quin interès tenen les assemblees de propaganda?

Ens reunim per a exposar en comú els millors desigs per a construir un demà. Un polític, sobretot si està al Govern, ha de trobar-se en situació de demostrar que és la mateixa història.

Va dir, a continuació, que un problema de govern o una situació no té altre interès que el present. El demà és un «no m'interessa». La cosa interessant és prestar un servei a l'Estat, i el dia que deixi de prestar-se, hom s'ha d'arreconar.

Torna a referir-se a la tasca que s'efectua a les assemblees, tasca que ajuda a formar el demà de la República.

Va dir, també, que la República no pot consistir únicament en el desenvolupament de la vida administrativa ni a decretar les lleis.

Tot govern republicà — afegí — està obligat a laborar amb el pensament. Aquest pensament ha d'ésser l'ànima impulsora de la República. Cal un cor calent, una ànima creadora i un pensament rígid. Jo no tinc la pretensió de crear aquest pensament, però això es pot fer mitjançant la paraula, perquè — afegí — en política paraula i acció són una mateixa cosa. La pura acció política sempre està consagrada a les seves manifestacions.

Afegí que encara que havia dit al començament que no havia ocorregut cap novetat des del discurs pronunciat a Santander, han succeït alguns fets que han demostrat que el règim en sortia enrobustit.

Referint-se al Congrés del Partit Socialista, féu destacar que s'hi havia votat la conclusió que els obliga a romandre dins la coalició. Aquesta és — va dir — la realitat política del Govern. Ho lamento per les persones a les quals no podem donar satisfacció.

A continuació féu present l'orador que el Govern fins ara ha anat laborant amb èxit per l'afermament de la República.

Respecte a la Federació de les Esquerres Republicanes, va dir que es tractava d'una agrupació parlamentària que ha d'ajudar el Govern en la seva tasca.

Va recordar que abans de reunir-se les Corts ja foren atacades amb improperis, ja que fins s'arribà a dir que es tracta d'una reunió d'homes desarrapats. Ja aleshores vaig haver — diu — de sortir en defensa de Parlament. Afegeix que les actuals Corts han salvat tot el que s'havia de salvar. Va fer destacar la facultat de les Corts actuals per a dissoldre el Parlament, i va dir que avui el que governi ho ha de fer amb el que els sufragis vulguin. Antigament a un Govern se li concedia un decret de dissolució per tal que es fabriqués una majoria parlamentària.

Féu remarcar la importància de la transformació actual, posat que la Constitució limita la facultat de dissoldre el Parlament. El passat — assegurà — no tornarà a ocórrer, ja que per evitar-ho s'ha proposat la Federació d'Esquerres, i aquesta Federació està feta sense sorpreses per a ningú; és un pas més en el procés que es ve realitzant a les Corts, que quan es va començar no era res més que una massa sense intervenció en l'ordre parlamentari, però avui aquesta massa directora ja no depèn d'un capricі personal.

Diu que uns diputats votaren la separació de l'església de l'Estat i d'altres ho feren en sentit contrari. El que va succeir amb el problema de l'Estatut i amb el de la Reforma Agrària és conegut de tots. Ara es tracta d'articular en una mateixa funció parlamentària totes les nostres aspiracions.

Això és clar — digué —, i de tant sentit comú, que no li cal demostració; i com que és tan clar i de tanta conveniència per a la República, s'està estructurant la Federació d'Esquerres. Ara bé — afegí —, aquesta Federació no es proposa, al meu judici, altra cosa que servir el programa del Govern actual, i aquest programa serà el d'un Govern netament republicà.

Referint-se als múltiples problemes solucionats per aquestes Corts, en va destacar d'altres d'importants que queden encara per a resoldre, com són: la llei de congregacions religioses i la llei de garanties constitucionals. Tot això s'aconseguirà sense grans dificultats, i he d'advertir que el Tribunal de Garanties Constitucionals no ha d'ésser un despatx del capricі d'una i altres persones que es considerin agreujades pel passat règim, ni tampoc una oficina de reclamacions.

Respecte als Pressupostos, digué que en confeccionar-se el corresponent a l'any anterior es varen trobar amb una infinitat de trampes i, en canvi, amb recursos extraordinàriament mermats. Calia atendre necessitats imperioses del poble espanyol. El que importava en el Presssupost era que en el volum de despeses no figuressin aquelles que els homes anomenen improductives. Ara hem posat en sèrie els serveis i les despeses, i d'aquesta manera hem consignat una gran quantitat de milions per a obres públiques i escoles.

Assenyala que la República va cridar a tots, i que alguns, no solamenno volgueren acudir-hi, sinó que tractaren de combatre-la.

Em presenten com a home terrorífic, i jo em demano què hauré fet, si sóc persona de permanent bon humor i sociable. Jo crec que solament vaig fer allò que la República m'ordenava. Si no ho hagués fet així, la República no existiria, i aquesta ha d'ésser respectada per tots els espanyols.

La República sabé ésser clement, i la mateixa clemència l'ha feta gran.

El que passa és que els descontents voldrien una rectificació, com és ara la derogació de l'article 26 i d'algunes altres lleis que perjudiquen els interessos llurs; voldrien anullar tot el que s'ha fet, és a dir, tornar a una monarquia sense corona. La República sabrà complir el programa que s'ha traçat, i un dels punts del seu programa és el de l'autonomia.

En referir-se a aquest punt, diu que Castella no és una regió, sinó Espanya entera. S'estén en consideracions sobre el caràcter castellà, arribant a la conseqüència que a Castella hi ha la raça per anar a la resurrecció d'Espanya, i que aquesta no pot operar-se sense Castella. Exalta el geni polític de Castella i parla de l'obligació que tenen els espanyols de no oblidar el lloc on varen néixer.

Passa a ocupar-se de la política internacional, i nega veracitat als rumors circulats sobre els propòsits bèllics del Govern. Cal realitzar una política internacional. Espanya està obligada a figurar en el concert del món, però amb fins purament pacifistes. Gràcies a la República hi ha un Estat a Espanya, cosa que abans no existia, car la persona del rei estava per damunt de l'essència de l'Estat. Això ha canviat gràcies a la República. El servei de l'Estat és impersonal.

Diu que ni espera ni admet recompensa. Acaba dient que la República triomfant i victoriosa, amb la majestat que li dóna l'adhesió del poble espanyol, amb l'honorabilitat que li dóna la seva administració irreprotxable, amb la força que li dóna i que té per a posar el peu damunt els seus enemics, és la norma jurídica dintre de l'Estat que tots hem de servir am lleialtat i que cada ciutadà ha de posar al servei de la Pàtria. (*Ovació indescriptible.*)

Després se celebrà un banquet en el cinema Capitol, al qual han concorregut més de cinc-cents comensals.

A l'hora dels postres el president oferí, amb breus paraules, el banquet, i acabà amb uns visques a la República, que foren contestats unànimement.

Seguidament anaren a visitar l'Hospital Militar i l'Acadèmia de Cavalleria. Finalment inauguraren la Casa del Soldado.

A les sis de la tarda se celebrà un te a honor de la senyora Azaña, al qual varen concórrer les més destacades senyores de la capital.

A les vuit del vespre s'ha verificat un lonx a honor del senyor Azaña.

Homenatge a un periodista

Incorporat al servei militar, és molt probable que en el transcurs d'aquesta setmana o la vinent el nostre company de Redacció Angel Estivill i Abelló emprengui el viatge a Africa, on ha estat destinat.

Per tal d'expressar-li la simpatia que per ell senten i retre-li tribut de camaraderia, dissabte passat, a la nit, els redactors del FULL OFICIAL DEL DILLUNS li dedicaren un sopar d'homenatge.

A l'entorn d'Angel Estivill prengueren seient davant la taula, ultra el director i redactor en cap, tots els seus companys de Redacció.

L'àpat, que se celebrà al Restaurant Pàtria, transcorregué en mig del més bon humor, i deixà un bon record a tots els que hi assistiren, i d'una manera especial a l'homenatjat periodista, el qual manifestà, en breus paraules, el seu pregon agraïment per l'afalac de què havia estat objecte.

Desitgem al company Estivill molt bona sort i un prompte retorn entre nosaltres.

El President de la Generalitat a Tortosa

El Sr. Macià es rebut amb gran entusiasme a tots els pobles de les comarques tarragonines

Tortosa, 13. — Aquest matí, a les deu, el President de la Generalitat, acompanyat del conseller de Cultura, senyor Gassol, amb el seu secretari polític, senyor Alavedra, i el senyor Tolosa, ex-director del diari *El Pueblo*, es dirigí al poble veí de Jesús Maria.

Esperava el President, als afores de la localitat, la població en massa, que el va rebre amb grans demostracions d'entusiasme. A l'arribada s'adreçaren a un ampli local de cinema, on havia de tenir lloc un míting. El local ja es trobava abarrotat de públic. Presidia l'acte el senyor Garcia Donoso, natural d'Extremadura, i veí de la població, qui explicà la significació de l'acte. El senyor Farreras Duran pronuncià un parlament, en el qual es referí a l'autonomia dels Municipis que es reorganitzarà immediatament després de la implantació de l'Estatut; i pel que afecta a aquesta comarca, destruirà el centralisme que exerceix Tortosa sobre els pobles veïns.

Referint-se a la taxa que decretà el ministre d'Agricultura senyor Domingo sobre l'arròs, diu que la concedí amb tal oportunitat, que els pagesos havien ja venut el producte, i la disposició aprofità solament als agabelladors. (*Grans aplaudiments.*)

Parlà a continuació el senyor Gassol, al que digué germà el president en presentar-lo.

El senyor Gassol començà el seu parlament celebrant que fos presentat en castellà, per un espanyol, i que l'anomenés germà. I a aquest propòsit parlà de la cordialitat existent entre els homes de Catalunya i els de la resta d'Espanya, per obra de la República.

Parlà també del centralisme de Tortosa i del caciquisme que hi ha encara en molts pobles de la comarca, i féu una crida a la ciutadania dels veïns d'aquestes comarques, per tal que no escoltin els consells dels cacics i votin d'acord amb llur consciència. (*Grans aplaudiments.*)

En aixecar-se a parlar el senyor Macià, el públic a peu dret el saludà amb una grandiosa ovació.

Començà dient el senyor Macià que els vint-i-set anys de lluita que porta per la causa de Catalunya i aquesta mateixa llibertat li semblaria fracassada si amb la Catalunya lliure no s'aconseguís també la llibertat humana i les millores materials per als obrers de Catalunya. Afegeix que tan aviat com tinguin efectivitat els serveis de l'Estat a la Generalitat, aquesta es preocuparà del millorament material d'aquestes comarques.

Esmentant unes manifestacions de Marcelli Domingo, assegurant que amb la Reforma Agrària hom donarà solució al plet dels rabassaires, diu que aquest és un problema que sols el parlament català pot resoldre, perquè es tracta d'un plet civil prop del qual solament el Parlament Català pot entendre i per al qual haurà de dictar una llei.

Diu, també, que el Parlament català i el Govern de la Generalitat haurà d'ocupar-se preferentment de la cultura mitjana del poble i de millorar la condició dels treballadors.

El senyor Macià és llargament ovacionat en acabar el seu parlament, i, com a l'arribada, fou acomiadat entusiàsticment.

Seguidament es traslladaren a La Caba.

Tot el poble, travessant el camp d'arròs, acudí a la carretera a esperar el President. Els camperols des de les seves barraques saludaren el President de Catalunya i es traslladaren després a la població aclamant els expedicionaris.

L'estatge del cinema preparat per al míting estava ple de gom a gom, i restà a fora molta gent.

En entrar en el local els senyors Macià i Gassol foren llargament ovacionats. Els senyors Lluís Figueras i Josep Subirats acompanyaren els expedicionaris en la presidència de l'acte.

Parlà en primer lloc el senyor Tolosa, el qual féu un breu parlament, combatent el caciquisme que impera a la comarca.

El senyor Carreras Duran, parlà de política agrària, dient que el ministre d'Agricultura, que tant hauria pogut fer a favor dels agricultors catalans, no s'ha recordat que aquests existissin des que es troba al Ministeri d'Agricultura.

El senyor Gassol pronuncià un bell parlament cantant la formosor del camp d'aquesta comarca per a ell desconeguda.

Així mateix, parlà en termes exaltats del treball dels agricultors, i esbossà la tasca que realitzarà la Generalitat de Catalunya per al foment de la riquesa agrícola del país.

Fou ovacionat.

El senyor Macià, que fou xardorosament aplaudit en aixecar-se, parlà, també, de les condicions en les quals treballen els agricultors, i tractà el problema dels arrendaments que la Generalitat haurà de resoldre.

Féu remarcar l'enorme importància que tenen les properes eleccions, el resultat de les quals, per tal que l'Estatut tingui una virtualitat que d'ell espera el país, han de donar per resultat una exaltació de catalanisme i dels ideals d'esquerra, puix que solament així el Govern de Catalunya podrà portar avant l'obra social que requereix l'època present.

Els expedicionaris foren acomiadats amb iguals manifestacions d'entusiasme que a l'arribada, quan acabat l'acte es dirigiren a Amposta.

L'hora d'arribada a aquesta darrera població estava fixada a les onze del matí, els actes, però, celebrats anteriorment, la retardaren tres hores.

El senyor Macià i els seus acompanyants arribaren a Amposta a les dues de la tarda.

El teatre on havia de celebrar-se el míting estava ple des de les onze; el públic, però, s'havia anat retirant fins que en tenir notícies que anava a arribar el President, tornà a sortir al carrer i omplí novament el local i els carrers del trànsit des de l'entrada de la població.

Pronunciaren parlaments els senyors Farreras Duran, Gassol i Macià.

Tots s'expressaren en termes parescuts als emprats en els actes anteriors. El senyor Macià a més, exposà les seves excuses pel retard en la seva arribada.

Referint-se a la tasca de la Generalitat, digué que per a la implantació de l'Estatut els consellers tenen preparades les ponències que hauran d'ésser presentades en temps oportú.

Féu una exposició dels ideals d'esquerra, i digué que si no pogués aplicar-los des del Govern de la Generalitat, dimitiria la seva presidència, puix que, per damunt de la vanitat del càrrec que no pot ell sentir, posaria sempre els imperatius de la seva consciència. (*Ovació.*)

Els expedicionaris dinaren a Amposta, acompanyats del senyor Raurer i del comandant dels Mossos d'Esquadra senyor Pèrez Farràs.

Durant el dinar visitaren el President els agutzils de l'Ajuntament per a manifestar-li que a la Casa Consistorial de l'Ajuntament esperaven la visita del senyor Macià.

El senyor Macià es traslladà immediatament després del dinar a la Casa Consistorial, on fou rebut per l'Ajuntament en ple.

El batlle accidental, en nom de l'efectiu, que es troba actualment a Barcelona donà la benvinguda al President, i aquest pronuncià un breu parlament, agraint la rebuda que se li feia, puix que les grans mostres d'adhesió que està rebent a aquesta comarca són proves que existeix la unitat de Catalunya, tan necessària en implantar-se l'Estatut. Expressà, també, la seva satisfacció per haver visitat aquestes comarques, i anuncià que si pot continuar l'obra empresa a la Generalitat, atendrà amb molt d'interès les necessitats d'aquests pobles que ara ha conegut de prop. Expressa la seva confiança en què l'Estatut representarà per a Catalunya la bona administració.

Diu que fins ara el Poder central ha percebut de Catalunya, per diferents impostos, 800.000,000 de pessetes anuals, de les quals solament 100.000,000 retornava en obres. No dubta que poc a poc Catalunya, amb les facultats que li han estat reconegudes i d'altres que se li reconeixeran, aplegarà el cabdal suficient per a totes les obres que interessa efectuar, i per a convertir Catalunya en un poble just, que pugui ésser model d'altres. Explica que si ha vingut a prendre part a aquesta campanya electoral ha estat perquè no ha considerat les properes eleccions com a ordinàries, sinó perquè són d'una tan extraordinària importància, que d'elles depèn el pervenir de Catalunya.

Creu que la política que ell defensa és la que ha de salvar el país, i per això s'ha llançat a aquesta campanya.

Acaba agraint les atencions que li han estat dispensades, i expressa la seguretat que la seva visita a Amposta no haurà estat en va.

Al carrer esperava al senyor Macià una gran gentada que l'ha ovacionat.

Des d'Amposta es traslladà la comitiva presidencial a Sant Carles de la Ràpita, on rebé el President una gran gernació, amb banderes i música. Voltat de la multitud, s'adreçà el senyor Macià al Centre d'Esquerres, i després al de la Unió Socialista, però com que tots dos locals eren insuficients per a contenir tanta de gent, hom decidí que l'acte polític tingués lloc a la Plaça pública.

Assistiren al míting mils de concurrents.

Pronunciaren parlaments els senyors Bauret, el qual féu un càlid elogi del senyor Macià i de la política de l'Esquerra; el senyor Gerhard, candidat de la Unió Socialista de Catalunya, féu una crida al veïnat de Sant Carles, perquè es posés al voltant del President de Catalunya. El senyor Gassol pronuncià un altre parlament molt eloqüent, que fou ovacionat, i el senyor Macià elogià la laboriositat del poble de Sant Carles de la Ràpita, i digué que havia lluitat per les llibertats de Catalunya i seguiria lluitant per al millorament moral i material dels obrers del camp i de la ciutat.

A Santa Bàrbara, on es traslladà seguidament la comitiva, es féu al senyor Macià una gran rebuda. Tota la població estava engalanada amb banderes catalanes i republicanes.

El cotxe del President fou materialment cobert de rams de flors. Una gran gentada, a la qual precedia una banda de música, acompanyà els expedicionaris al Centre d'Esquerra, que, com molts d'altres de la comarca, estigué, fins fa poc, afiliat al partit de Marcelli Domingo.

Degut a insuficiència del local se celebrà el míting al Cinema, que estigué atapeït de gent, que s'apinyà també els voltants del local.

Pronunciaren parlaments els senyors Rauret, Barreras i Duran, Gassol i Macià.

El senyor Gassol recordà que l'Ajuntament de Santa Bàrbara, en ocasió d'una visita que féu el senyor Macià, li digué que havia plantat a la Plaça pública un arbre que havia de simbolitzar les llibertats de Catalunya, i que ara, en anar a aquesta comarca, se li ha dit que aquell arbre havia estat arrencat pels reaccionaris, als quals el governador es limità a posar una penyora de 50 pessetes.

Diu que aquest arbre s'ha de plantar de nou, i demana al senyor Macià que sigui ell mateix qui vingui a plantar-lo. (*Ovació.*)

Parla de la posició en la qual s'han collocat els sacerdots contra la República, i diu que la seva acció ha de limitar-se al temple.

Acaba saludant les senyores presents a l'acte, i victorejant Catalunya i la República.

El senyor Macià diu que se sent fadigat pels innombrables actes en els quals ha pres part, i fa un esforç per a parlar, però està tan satisfet de la grandiosa i insospitada rebuda que se li ha fet i de l'aixecament popular d'aquestes comàrques, que no es pot estar de pronunciar uns mots de gratitud.

Estima aquestes manifestacions com un auguri de la victòria que espera el dia 20.

Recull l'allusió feta pel senyor Gassol, respecte a l'arbre de la llibertat, i promet, per a després de les eleccions, que vindrà ell mateix a plantar-lo de nou. (*Gran aplaudiments.*)

Acabat l'acte, els expedicionaris es dirigiren a Horta de Sant Joan, a Cherta i a Alcover on se celebraren altres mítings, amb igual entusiasme i amb la mateixa nombrosa concurrència.

Demà visitarà el senyor Macià la comarca de Cambrils, i a la nit anirà a Tarragona, on tindrà lloc un gran míting.

El senyor Macià tornarà a Barcelona, després del míting de Tarragona, dimarts al matí.

La visita del President de la Generalitat a aquestes comarques ha desvetllat enorme entusiasme.

L'activitat del senyor Alexandre Lerroux

Ahir, de set a vuit del vespre, l'ex-ministre, senyor Alexandre Lerroux, acompanyat dels diputats del Partit Radical actualment a Barcelona i altres dirigents de la dita organització política, visità una sèrie de centres i círcols del seu partit.

La visita no estava anunciada, i fou únicament per tal de pulsar l'estat de l'organització en vistes a la imminent lluita electoral.

No es pronunciaren discursos en cap dels centres visitats.

Mítings d'Estat Català

En caràcter de propaganda electoral, tingué lloc ahir diferents actes als Salons Rivoli i Meridiana i a l'Ateneu Ampordanès en l'auditori, militants obreristes en sa majoria, acolliren amb entusiasme als oradors, d'entre els quals feren ús de la paraula Aznar, Rovira i Compte.

Un incident

Poc després d'haver-se acabat els mítings celebrats per la Lliga Regionalista als Teatres Olympia i Bosc, es presentà davant l'edifici on està situada la Lliga un grup de tradicionalistes, el qual penetrà en el pati, tot proferint crits provocadors.

Es retiraren seguidament, restant davant l'edifici de la Lliga, fins que l'arribada de les forces d'ordre públic els dispersaren.

Actes d'Esquerra Republicana de Catalunya

Esquerra Republicana de Catalunya ha organitzat per a avui, dilluns, a la nit, el següents actes:

Grup d'Esquerra Republicana de la França Xica, carrer de Grases, n.º 1. Oradors: Farsac, Bertran de Quintana, Martí Barrera, Ruiz i Tauler.

Casal d'Esquerra Republicana Casal d'Esquerra Estat Català del districte II, Avinguda Francesc Layret, n.º 178. Oradors: Garcia, Bargalló, Duran, Soler i Bru, Barrera, Vilalta, Dencàs i Lluhí i Vallescà.

Casal d'Esquerra Republicana del districte VI, Sepúlveda, n.º 180. Oradors: Besora, Miret, Pasqual, Rosell i Vilà, Fronjosà, Serra Hunter, i Puig i Ferreter.

CASA DE CARITAT

SERVEI PÚBLIC DE POMPES FÚNEBRES

DIRECCIÓ I OFICINES: Edifici de la Casa de Caritat, carrer de Torres Amat, 8 (prop de la Plaça de Sepúlveda). Telèfons 16524, 16525 i 16526.

SUCCENTRALS: Carrers de la Creu Coberta, 91 (Telèf. 33761) i Clot, 80 (Telèfon 50461).

SUCURSALS: Sarrià, Carrer Major, 49. Telèf. 73632. Poble Nou, Passeig del Triomf, 17. Telèf. 52012. Sant Andreu, carrer de Sant Andreu, 221. Telèfon 51051. Les Corts, Plaça del Centre, 4. Telèf. 33471.

BADALONA: Francesc Layret, 110. Telèf. 87 B.

HOSPITALET: Central, carrer de Laureà Miró, 60 (Telèf. 33). Sucursals, carrers de Progrés, 61 (Telèf. 31227), i Pi i Margall (Telèf. 31226).

SANTA COLOMA DE GRAMANET: Anselm Claver, 13.

GARATGE MONUMENTAL

Ofereix als automobilistes el pupilatge dels seus cotxes des de

30 PESSETES AL MES

Passeig de Sant Joan, 102. - Telèfon 53854

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

Homenatge als tramviaris que transporten els infants que assisteixen al Grup Escolar de Sarrià

En els jardins de l'edifici, antiga residència dels jesuïtes a Sarrià, avui convertit en Grup escolar de la ciutat, ahir, a la tarda, es va celebrar una simpàtica festa d'homenatge als tramviaris que condueixen els nois que assisteixen al Grup esmentat, i que va fer-se extensiva per als guàrdies urbans encarregats de la cura dels escolars.

Assistiren a la festa, a la qual va donar relleu la Banda Municipal, els tinents d'alcalde senyors Casanelles i Ventalló i els regidors senyors Oller i Escofet, i un públic no inferior a cinc mil persones.

Als infants, en nombre d'uns tres mil, s'oferí, per berenar, un sandwich i un plàtan, i als fills dels tramviaris i dels guàrdies urbans s'obsequià, a més, amb una formosa joguina.

Cap al vespre acabà la falaguera festa que la ciutat ha volgut tributar a aquells que, amb la seva conducta envers els alumnes que concorren al Grup escolar de Sarrià, han sabut fer-se creditors de la gratitud dels barcelonins.

Clausura de l'exposició de plantes, fruites, flors i anexos

Una gran gentada acudí, durant tot el dia d'ahir, a visitar l'Exposició de Plantes, Fruites, Flors i Anexos, organitzada al Palau de les Arts Decoratives del Parc de Montjuïc, i que va ésser clausurada a dos quarts de vuit del vespre. Els amplis salons es veieren materialment plens de públic, entre el qual destacava l'element femení.

Durant la tarda, una orquestra donà un selecte concert, i a darrera hora s'organitzà un ball. Foren obsequiades totes les senyoretes amb bonics rams de flors.

Degut a l'especial autorització de la Direcció de Parcs i Palaus, hom efectuà, a dos quarts de vuit, la liquidació dels gèneres exposats, la qual assolí un èxit més per als organitzadors d'aquesta interessant exhibició.

Enterrament del capellà de la Casa de Caritat Mn. Gumersind Puig

Ahir al matí se celebrà l'enterrament de l'exemplar capellà de la Casa de Caritat, mossèn Gumersind Puig. Acudiren a retre-li darrer tribut, demés del vice-president de la Junta de la Casa de Caritat, senyor Albert Bastardas i dels seus vocals senyors Martí-Codolar, Creus, Trabal i Manén, amb el secretari senyor Noguera, i dels familiars del finat, el diputat i regidor senyor Rafael Campalans i el doctor Viver, els quals, amb el capellà auxiliar mossèn Ot Plans, ocuparen la presidència del dol, les germanes de la Caritat, clerecia, personal facultatiu, administratiu i tècnic, asilats i exasilats, constituint una sincera i nombrosíssima manifestació de dol.

El cadàver del malaurat mossèn Puig, qui fou en vida espill de totes les bondats, rebé cristiana sepultura en el Cementiri Vell, on, abans de baixar-lo a la tomba, féu un breu panegíric del finat, amb paraules de profunda emoció, mossèn Ot Plans.

Apremis d'espai ens impossibiliten de tributar a la memòria de qui consagrà tota la seva vida i els tots els seus mitjants a endolcir la penúria dels desvalguts, altre comentari que aquesta nota breu. Mossèn Puig deixa un ressó d'agraïment vivíssim en el cor de tots els qui reberen els benifets del seu tracte. Reposi en la pau dels justos i rebin llurs familiars i la gran família espiritual que li creà la seva caritat, el nostre sentit condol.

SUCCESSOS

Carteres robades

Quan arribava de València el passatger Joan Baptista Abad, li sostragueren la cartera on portava 1.000 francs en bitllets.

També li fou sostreta la cartera, en la qual portava 1.500 pessetes, a Josep Tort i Vila, el qual anava en autobús de la Companyia Roca.

Atropellament d'automòbil

A Badalona, un auto, que es féu escàpol, atropellà un home, i li causà greus ferides, a conseqüència de les quals morí als pocs moments. Es deia, el mort, Antoni Rubio i Sánchez, d'ofici barber.

Robatori en una torre

En una torre de la carretera de la Conreria, propietat de Josep Capella, entraren lladres, els quals s'emportaren 1.600 pessetes en metàl·lic i joies per valor de 250 pessetes.

Informació estrangera

La nota britànica sobre els deutes

Londres, 13. — El Foreing Office ha lliurat aquesta nit el text de la nota britànica que ha estat comunicada al secretari d'Estat Nord-americà, relativa al pagament dels deutes.

El document sollicita la suspensió del pagament del deute anglès que venç el 15 de desembre propvinent.

La nota francesa

Washington, 13. — Segons informacions recollides en els cercles oficials ben informats, la nota francesa sobre el pagament dels deutes sortirà a tots els periòdics el dilluns al matí, en unió de la nota anglesa.

L'esmentada nota ha estat acollida amb extrema prudència per part del Govern americà.

Segueix ignorant-se fins a quin punt els partits polítics nord-americans estaran disposats a entrar en negociacions, per tal de descartar la qüestió dels deutes del pla de les lluites polítiques, essent evident que la continuació, pel moment, en el poder del Govern republicà constitueix una dificultat. — Fabra.

El Centro Aragonés de Barcelona a l'opinió pública

Aprofitant la coïncidència de pertanyer al Partit Republicà Radical el president del Centro Aragonés, Domingo Montón i Ibàñez, el Comitè de l'esmentat Partit l'inclogué a la candidatura a diputats per la Generalitat de Catalunya, donant-li, "per llur exclusiuacente", la representació de les diverses agrupacions aragoneses residents a Barcelona.

El Centro Aragonés d'aquesta capital, entitat apolítica, aliena per llurs estatuts a tota lluita de partit, respectuosa sempre i en tota ocasió i el màxim grau, amb quants credos, tendències i actuacions hagin adoptat els sectors polítics, religiosos i socials que ací a Catalunya existeixin, ha vist amb disgust el títol de Centro Aragonés servir de reclam electoral i a llurs socis considerats com a elements actius i coparticipants a favor de la candidatura del senyor Montón.

La delicadesa de la Junta directiva del nostre Centro Aragonés, no demanant del seu president "prèvies" garanties de neutralitat, les diverses gacetilles aparegudes a la premsa, les continuades protestes que venim exterioritzant, res pel que es veu és obstacle perquè en determinats diaris se segueixi involucrant al Centro Aragonés i a llurs socis en la lluita política, i que es segueixi la campanya que tant en la premsa com per cartells, ens col·loquen marxant d'acord amb el Partit Radical.

Aquesta Junta directiva surt un cop més al pas d'aquestes maniobres que l'ofenen i la molesten, i sens perjudici de prendre aquelles mesures que estimi necessàries perquè resplandeixi davant de Barcelona, davant de Catalunya i davant d'Aragó, la seva independencia societària i la seva actuació cordial i respetuosa amb tos els ciutadans, protesta per última vegada de que s'hagi llançat el seu net i prestigiós títol de Centro Aragonés a l'aventura de les lluites electorals, que no tenen lloc ni dins els seus estatuts de caràcter apolític, clara i terminanment, ni dins l'historial de neutralitat del que s'enorgulleix, ni a la consciència collectiva de llurs socis, què amb gust conviuen dintre de l'entitat, encara que particularment tinguin diferents conviccions polítiques i es trobin adscrits molts d'ells a diverses organitzacions de les que no fan ni poden fer gala dintre dels nostres locals.

Per acord unànim de la Junta directiva.

* * *

El president del Centro, senyor Montón, a fi de quedar en completa llibertat d'acció i poder laborar dintre del Partit Radical al qual pertany, ha presentat, amb caràcter irrevocable, la seva dimissió del dit càrrec, a l'objecte d'evitar s'involucri el nom del Centro Aragonés en qualsevulla qüestió política.

NOTES TEATRALS

ROMEA. — La companyia Vila-Davi, mentre segueix triomfant amb els èxits *Desitjada* i *Apte per a senyores*, prepara l'obra de Croinet, *Una dona i dues vides*, que s'estrenarà en breu.

COMIC. — Segueix en aquest teatre el franc èxit *Mi costilla es un hueso*, obra en la qual assoleixen grans triomfs la vedette Glòria Guzmau i tota la companyia.

VICTORIA. — Per a demà anuncia la companyia que actua en aquest teatre l'estrena de la sarsuela de Magenti, *La barbiana*, per Marcos Redondo, mentre continua amb força d'èxit la representació de l'obra cim *Luisa Fernanda*.

APOL·LO. — La vedette Luz Stachino, secundada per tota la companyia que capitaneja Videgain, assoleix veritables èxits, puix que fa una creació de *Contigo a solas*, obra que, com hom sap, es presenta amb propietat i riquesa insuperables. El fi de festa, *El yo-yo*, atrau l'atenció del públic habitual, el qual prodiga els seus aplaudiments a totes les artistes.

NOU. — *La moza que yo quería*, obra del mestre Díez Giles, es manté ferma en el cartell, i dóna lloc a positius èxits per a tota la companyia.

ESPANYOL. — *Don Juan Tenorio Sonoro*, el gran triomf de l'inimitable Santpere, és encara el plat fort que manté el cartell d'aquest popular teatre.

POLIORAMA. — Casimir Ortas i els altres artistes d'aquesta Companyia segueixen prodigant vis còmica en la interpretació de *engañala, Constante*, obra que es manté en ple èxit.

BARCELONA. — *El hogar*, l'obra de Fernàndez del Villar, darrerament estrenada, continua representant-se amb franc èxit en aquesta coquetona sala.

OLIMPIA. — Sota la direcció del conegut Manuel Sugrañes, ha debutat en aquest teatre una companyia de circ, la qual es pot qualificar d'excepcional, degut al gran nombre de veritables novetats que es presenten, totes les quals evidencien l'encertada direcció a la qual ens hem referit.

CINEMATOGRAFIQUES

«Tarzan de los monos»

Aquesta pel·lícula, que la Metro Goldwyn Mayer ens presenta, ha estat adaptada de les meravelloses i sorprendents aventures narrades en el famós llibre d'Edgard Rice Borroughs. La història té per escenari la selva africana, on porta la seva ambició una expedició, l'objecte de la qual és trobar el lloc on descansen les restes dels elefants, els ullals des quals deuran importar una immensa fortuna. Acompanya al cap de l'expedició la seva preciosa filla i l'admirador d'aquesta.

Es troben un dia amb cert individu de la raça blanca que per haver passat la major part dels seus anys a la selva, s'havia convertit en un semisalvatge, els costums del qual eren semblants als dels animals amb els quals convivia. En l'encontre, Tarzan, l'home-simi, rapta la noia, i ambdós ens ofereixen a la pantalla moments de gran interès i emoció, i de tal índole, que sobrepugen en molt als que ens va oferir *Trader Horn*.

Molt gran ha d'ésser l'èxit d'aquesta magnífica creació, que ens reporta la premsa de tots el països on ha estat projectada, és indiscutiblement del millor que en el seu gènere s'ha dut a la pantalla en tot el que aquesta porta d'existència.

Són els protagonistes del film, Johnny Ewissmuller i Maureen O'Sullivan, secundats per Neil Hamilton, Ivory Williams i Aubrey Smith.

Traslat de les restes de Ferrer i Guàrdia

Ahir, al migdia, va tenir lloc, a l'antic clos lliure del Cementiri del Sud'oest, el traslat de les restes del fundador de l'Escola Moderna, Francesc Ferrer i Guàrdia, a la sepultura cedida per aquest objecte per l'Ajuntament d'aquesta ciutat, al qual acte va assistir una representació de l'Ajuntament, integrada pels tinents d'alcalde senyors Duran i Guàrdia i Jesús Ullet i els regidors senyors Santamaria, Armengol, Salvat, Oller, el cap de Negociat de Cementiris senyor Conde i l'oficial de Cerimonial senyor Oller, els quals, acompanyats de l'administrador de la Necròpolis, senyor Salvatella, es traslladaren a la tomba que guardava les restes que havien d'ésser traslladades, al peu de la qual els esperava la senyora Trinitat Ferrer, filla del finat; la familiar senyora Masferrer, senyora Maria Vilafranca de Robles, una comissió d'alumnes de l'Escola Moderna, presidida per Domènec Escofet; Fermí Avernosa, pel Grup Lliurepensador del Districte I; una delegació de la Joventut de l'Aliança Republicana del Districte V, presidida pel senyor Aventosa; representants del Grup Nackens, presidits pel senyor Ateu Bernades; delegació de la Unió Socialista d'Alella, portadors d'un ram de flors; la societat Els amants del Llibre; delegació de la Gran Lògia Maçònica, del Nord-est d'Espanya; comissió del Centre Radical del Port; comissió de Can Tunis, comissió Joventut Vanguàrdia Radical del districte I; Joventut Radical d'Hostafrancs; Centre Republicà Federal, comissió de l'Ateneu Republicà Autonmista d'Hostafrancs, comissió dels mestres racionalistes i altres representacions (que lamentem no recordar), a més de nombrós públic.

Una vegada davant de la tomba, es va organitzar la comitiva que va acompanyar les restes a la nova sepultura, i una vegada efectuat l'enterrament, el tinent d'alcalde, president de la Comissió de Cementiris, senyor Duran i Guàrdia, va pronunciar unes paraules agraint l'assistència a l'acte que se celebrava a la memòria de Ferre i Guàrdia, precisament al peu del maleït castell de Montjuïc, on Ferer fou sacrificat per la reacció, i afegí que el dia era propoci a poder dir moltes coses referent al que fou i significava el fundador de l'Escola Moderna, però que a precs d'un familiar del finat — el senyor Massaguer — s'havia acordat l'exclusió de tota mena de discursos, amb la única excepció d'unes quartilles de la senyora Trinitat Ferrer, que llegí el senyor Francesc Leon, evocant la memòria del seu pare Ferrer i Guàrdia i demanant als presents que conservin un record de les seves ensenyances, per tàl que avançant sempre pel camí del progrés, hom pugui evitar que siguin sacrificats altres Ferrers, defensors dels alts ideals de llibertat.

En nom dels mestres racionalistes, el senyor Puig va dir que, d'acord amb les ensenyances del Mestre, repudiaven els discursos, i únicament deia: «Ferrer i Guàrdia: Seguim la teva obra.»

Seguidament es retiraren les autoritats, i el públic es dispersà.

La tomba on reposen les restes de Ferrer i Guàrdia té un aspecte rústec emmarcant un massís de flors, i al cim hi ha una artística placa de bronze amb el nom de Ferrer i Guàrdia i la corresponent llegenda que perpetua la donació del primer Ajuntament republicà de Barcelona.

Curs superior de Català

La Secretaria dels cursos populars i superior de Català fa avinent que el darrer dels esmentats cursos començarà demà, dimarts, dia 15, a la Universitat, de set a vuit del vespre.

Sessió Científica

La Societat d'Oto-Neuro-Oftalmologia de Barcelona celebrarà sessió científica el dimarts, dia 15, a les onze del matí, al Servei de Neurologia de l'Hospital de San Pau. Estan anunciades les següents comunicacions:

Doctor Lluís Barraquer: "Presentació de malalts del Servei, d'interès Oto-Neuro-Oftalmològic".

Doctors F. Casadesus i A. Subirana: "Paràlisi unilateral dels darrers nervis cranians i tumoració retroparotidea".

Doctor Josep G. Màrquez: "Consideracions Oto-neuro-oftalmològiques sobre un cas de tumor orbitari".

En sessió administrativa: Discussió del reglament interior de la societat.

Una assemblea del Bloc Obrer i Camperol

A les quatre de la tarda d'ahir se celebrà, al local del B. O. C., del carrer de Jaume Giralt, una assemblea d'afiliats a aquest organisme i de militants de la Federació Comunista Ibèrica. Hi assistiren diverses delegacions comarcals.

Es tractaren en aquesta Assemblea diverses gestions d'organització interna i sindical i de les tasques a realitzar en front de les properes eleccions.

Després es passà a tractar dels fets del Cinema Rivoli, i prengueren la paraula diversos oradors. Es condemnà que fossin precisament els obrers els que anessin a interrompre els mitings del Bloc, organització proletària, mentre que són completament silenciades pels mateixos elements que interrompen, activitats antiobreres.

El president de l'Assemblea donà per acabat l'acte, després de resumir els discursos. Digué com a conclusió, que els elements del Bloc no pertorbaran cap acte obrer, però que s'adoptarien les mesures pertinents per tal d'evitar tota mena de violències dins el camp obrer, siguin de la procedència que siguin. L'Assemblea acabà a les set.

Acte a l'estatge del «Batzoki» de la no tra ciutat

A l'estatge del Batzoki tingué lloc ahir, a las set de la tarda, un acte de propaganda nacionalista, en el qual prengueren part els oradors del Partit Nacionalista Català Antoni Mur, Josep Maria Xammar i Joan Bta. Muntada.

La sala, plena de gom a gom, oferia un espectacle brillantíssim, en el que hi bategava una munió integralment nacionalista, assedegada per sentir la veu dels nacionalistes catalans que, en un ambient de germanor i afecte sincers, glossaren amb paraula càlida i brillant els termes patriòtics de la llibertat de Catalunya i Euzkadi.

Els respectius parlaments foren sovint interromputs pels aplaudiments de la concurrència i amb nombrosos visques a Euzkadi i a Catalunya.

Al començament i acabament de l'acte es cantaren els himnes nacionals de Basconia i Catalunya.

CARTELERA D'ESPECTACLES

TEATRE COMIC
Palau de la Revista
Empresa: Estanislau Guiró
Empresa de Companyia
LLUIS CABAÑAS
COMPANYIA DE REVISTES CABAÑAS
Avui, dilluns, nit, a les 10.15
Enorme èxit del mestre ALONSO
MI COSTILLA ES UN HUESO
Triomf de GLORIA GUZMÁN

GRAN TEATRE ESPANYOL
Avui, dilluns, tarda, popular. Entrada i butaca, 1 pesseta: La poma del Paradís, *vodevil de gran barrila. — Nit, a les* 10: 1.r La mossegada; 2.n *La fantàstica visió, sonoritzada pel mestre Torrens*, Don Juan Tenorio Sonoro, *pel destornillador Santpere. El pas-doble de «Los malditos», el tango «Mantenido está por él», el vals «Angel de amor», etc., etc., mantons de Manila, aigua natural, paraigües, serenos, etc., etc. — Dimarts, tarda, popular. Entrada i butaca, 1 pesseta*: La dona nua *i* Nit de trànsol. — *Nit*: La mossegada *i* Don Juan Tenorio *S'està pintant el decorat i confeccionant els vestits d'un vodevil sonor de dos autors popularíssims. — Es despatxa en tots els Centres de localitats.*

TEATRE CATALÀ ROMEA
Avui, dilluns, a les 5 tarda. Butaques de primera classe, 3 pessetes; i a les 10.15 *nit, ordinària*: Desitjada. *En preparació*: Una dona i dues vides, *un èxit mundial de Francis de Croisset.*

TEATRE NOU
(PALAU DEL GÉNERE LIRIC)
Companyia Còmic-Lírica de 1.r ordre
Avuy, dilluns, grandioses funcions en honor i comiat del jove tenor Manuel Cortés. Tarda, 4'30. Estupend vermut popular. Seient de pati, 1 pesseta. General, 0'60. Localitats regalades.
Actes primer i tercer de **MARINA**, per Dora Libert, Manuel Cortés, Enric Zabarte i Ignasi Cornadó i **KATIUSKA**, per E. Serrano i E. Brito (L'as dels divos)
Nit, a les 10: Acte primer de **EL HUESPED DEL SEVILLANO**, per Manuel Cortés, i **LA MOZA QUE YO QUERÍA**, per M. Martín i E. Zabarte.
¿.....? **Barcelona a la vista**

TEATRE BARCELONA
Companyia del Teatre Maria Isabel de Madrid. — Avui, dilluns, tarda: La diosa ríe. — *Nit*: Por sus pasos contados. *S'està assajant*: No hay, no, *de Muñoz Seca.*

TEATRE POLIORAMA
Companyia CASIMIR ORTAS
Avui, dilluns, tarda i nit,
ENGAÑALA, CONSTANTE
Demà, dimarts, nit,
EL SONÁMBULO
Es despatxa a comptaduria

GROCK

El clown musical AS dels ASOS
Debutarà demà, dimarts 15, nit, al
TIVOLI
Es reserven localitats

El proper dimecres, dia 16
BOXA
OLIMPIA - RING
SENSACIONAL RENTRÉE
D'**ARILLA**
(Matx nul amb Young-Pérez, ex-campió del món)
contra
VAN PAEMEL
(Challenger oficial de PETIT BIQUET)
CHEO MOREJON contra **CAMPOLO**
(Guanyador per K.O. d'Isidre) (L'eaclusa italiana)
MINGUELL I contra **SÒRIA**
Presentació del pes fort català
MONTSERRAT contra **RAYMOND**
97 quilos-2 metres alçària
GENERAL: 2 ptes. - BUTAQUES des de 3 ptes.

¿Heu vist
EL MERAVELLÓS SUPER - ESPECTACLE
D'OLYMPIA?
14 GRANS ATRACCIONS, 14
Noves a Espanya; i
:: JENY - PICOLO ::
TOTES LES NITS; A LES 10
Dijous, dissabtes i festius,
SELECTES MATINÉS
TAN MÀGNE PROGRAMA A UN PREU INFIM
3 pessetes butaca

URQUINAONA

L'EXIT DEL DIA
Es despatxen localitats a Comptaduria des de les 11 del matí per avui i demà, sense augment de preu

SALONS CINÆS

Tívoli
Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Scarface, *per Paul Muni* (4.05 *i* 6.10 *tarda i* 10.45 *nit*).

Fémina
Avui, dilluns, 4 tarda i 9.45 nit: La jornada de Figaro, *per Leda Gloria* (5.30 *tarda i* 9.45 *nit*); Emil y los detectives, *per Rolf Wenkhaus* (4.05 *i* 6.40 *tarda i* 11 *nit*).

Capitol
Avui, dilluns, 4 tarda i 9.45 nit: Juventud moderna, *per Dorothy Mackail* (5.30 *tarda i* 9.45 *nit*); Amor prohibido, *per Adolph Menjou* (4 *i* 6.35 *tarda i* 10.55 *nit*).

Catalunya
Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: La usurpadora, *per John Boles* (4.05 *i* 6.17 *tarda i* 10.45 *nit*).

XILE CINEMA
Passeig St. Joan, cantonada Rosselló
Aparell Western Electric
Avui, dilluns, sessió continua des de les 4.30. Un programa sens competència: 2 grandiosos films Fox, 2: Revista Fox; Dibuixos sonors; Audaz y galante, *pels celebrats asos de la pantalla Conxita Montenegro, Víctor Mac Liglen i George O'Brien*; Pareja de baile, *per James Dunn i Sally Eilers. — Dijous: Maurice Chevalier i Jeanette Mac Donald, en* Una hora contigo.

PUBLI-CINEMA
Passeig de Gràcia, 57; telèfon 79681
Avui, dilluns, sessió continua, de 3 a 8.30 i de 10 a 12. Butaca, 1 pesseta: Noticiaris Fox; Reportatges Cineac; Misteris del Iukatan (*documental*). *Exit de catifa màgica Fox*; Manantials d'argent. — *Equip sonor R. C. A. Photophone.*

FANTÁSIO
Avui, dilluns, de 4 a 8, i nit, a les 10
Actualidades Paramount
CAMPANAS DE ITALIA
(documental)
ECLAIR JOURNÁL-DIBUIXOS
Gran èxit de la sensacional pel·lícula
Muchachas de uniforme
La pel·lícula de l'any

CINE PRINCIPAL PALACE
Avui, dilluns, sessió continua des de les 4: Revista Eclair, *en espanyol*; Noticiari Fox. *Estrena de* La fortuna, *segons l'obra de Tristan Bernard. Estrena a Espanya de la superproducció francesa Pathé-Natan*, El crimen del teatro Folies, *per Gaby Morlan i André Ronne. Una pel·lícula sensacional, de meravellosa presentació.*

CINEMA PARÍS
Avui, tarda, a les 4.30 i nit, a les 9.45
Revista Eclair-El grandiós film documental
A TRAVES DEL AMAZONAS
en espanyol
Triomf de Marlene Dietrich i Clive Brook en
EL EXPRESO DE SHANGHAI

BOXA NOU MÓN **Barcelona - Ring**
Gran vetllada per a dimecres
A vuit represes: **TERRY-BENSAN**
Sensacional revenja
SABATINO
(Campió de Puerto Rico)
LLORENS
(Revelació catalana)
Gran combat de pesos forts
LA ROE
(Negre imbatut)
PAVESI
(1.a serie italiana, guanyador de Bernsconi i Merlo Preciso)
Entrada, 2 ptes. - Ring, des de 3 ptes.

DARRERS AVENÇOS CIENTÍFICS I LES SEVES COMPLICACIONS
BLENORRAGIA
Rambla Centre, 15
Davant carrer Unió
De 10 a 1 de 4 a 9
festius de 10 a 1
CURA RADICAL, PER CRÓNIQUES QUE SIGUIN

B. P.
BANC DE LA PROPIETAT
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
AVENÇOS - HIPOTEQUES
COMPTES CORRENTS-VALORS I CUPONS
INSTAL·LACIONS I REFORMES
EN CONDICIONS DE PAGAMENT
A TERMINIS MENSUALS
Ronda S. Pere - Girona, 2 - Telèfon 51450

✝
EL REVEREND
GUMERSIND PUIG CHARLES, Pvre.
Capellà major de la Casa de Caritat de Barcelona i Beneficiat de l'Insigne Col·legi de Sant Sever d'aquesta ciutat
ha mort confortat amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica
(A. C. S.)
Els marmessors, la Rvda. Mare Superiora i Comunitat, asilats, germanes Hermenegilda, Maria i Dolors, germà polític Salomó Campalans, nebots i parents tots, en assabentar de tan irreparable pèrdua els amics i coneguts, els preguen que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir avui, dilluns, dia 14, a les deu, als funerals que, per a l'etern descans de la seva ànima tindran lloc a la Església de la Casa de Caritat.
No es convida particularment.

✝
EL SENYOR
MANUEL MATEU I ROURE
Natural d'Useras (Castelló); Industrial
Ha mort a l'edat de 37 anys
A. C. S.
Els que el ploren: esposa Consol Escrig i Gozalbo, fills Consol i Manuel, germans Miquel i Joan, pares polítics, germans polítics i tots els parents, presents i ausents, i la raó social **Cortes i Mateu**, en assabentar a llurs amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els preguen li tributin un record i se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer de Villarroel, 31, 1.r, 2.a, avui, dilluns, a dos quarts de quatrs de la tarda, per tal d'acompanyar el cadàver al Cementiri Nou.
No es convida particularment

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

La temporada oficial de rugbi
COPA CATALUNYA

Barcelona A, 13; Universitary, 3
Santboi A, 18; Santboi B, 3
Cadic, 0; Cornellà, 0
Joventut, 20; Barcelona B, 0

La jornada d'ahir pot qualificar-se de bona, quant als resultats, puix que tots els partits van respondre a l'expectació despertada.

El Barcelona A va vèncer a l'Universitary, amb tot i que el resultat no indica clarament la marxa del partit.

El domini va correspondre en la seva major part a l'equip dels estudiants, a desgrat de jugar un mal partit, però la mala actuació de l'àbitre també va impedir que fessin una altra cosa.

El Cadci i el Cornellà varen empatar a zero, després de bregar durant vuitanta minuts, sense que cap dels dos sabés aprofitar el domini que tingueren els uns a la primera part i els altres a la segona.

El Sant Boi A no es va llançar a fons, i sols va aconseguir marcar 18 punts al B en un partit del tot tranquil.

El Barcelona B va sofrir novament una derrota contundent en front del Joventut, que realitzà, sens dubte, millor joc.

La classificació

Santboi A......	2	2	0	0	42	3	6
Barcelona A....	2	2	0	0	43	7	6
Cornellà........	2	1	1	0	11	5	5
Joventut.......	2	1	0	1	20	11	4
Universitary....	2	1	0	1	14	13	4
Cadic...........	2	0	1	1	0	24	3
Santboi B......	2	0	0	2	8	29	2
Barcelona B....	2	0	0	2	4	50	2

VELA

COPA TARDOR

Ahir al matí es disputà, al port de la ciutat, la tercera i útima prova de la regata Copa Tardor, corresponent al segon any de la seva discussió, i entre els iats de la sèrie «Hispània», classe «U», sobre un trajecte de quatre milles format per un triangle.

En virtut del resultat d'ahir, queda guanyador de la Copa Tardor el iat «Ciclon», i segon, el iat «Pijama».

Havent-se presentat una protesta del iat «Avant II», en contra del iat «Tahití», resta pendent la decisió del Jurat de Regates per al tercer lloc.

El premi especial per als iats de quilla «bukil», se'l va adjudicar el iat «Sens-por».

APERITIU
COCK-TAIL
KEMTTON

L'activitat atlètica

Inauguració del camp d'esports dels Intrèpids

Amb gran solemnitat tingué lloc ahir al matí la inauguració del nou camp de la Penya Intrèpids, per la qual cosa havia combinat un excel·lent programa esportiu. L'acte es veié molt concorregut de gran nombre d'esportius, entre els que predominaven formoses damisel·les. El camp, dedicat a diversos esports, comprèn un camp de futbol, una pista de cendra de 300 metres per a la pràctica de l'atletisme, i un camp de basket ball. En conjunt, produïa una magnífica impressió.

Futbol

En primer lloc es jugà un partit de fútbol entre dues seleccions de la Penya. Després d'una bonica partida, triomfaren els blaus per 3 a 1. Els equips eren : *Selecció blava* : Cascante, Casamada, Llobet, Izquierdo, Roset, Salles II, Huguet, Mas, Martínez, Roses i Abadal. *Selecció blanca*: González, Martínez, Piera, Serra II, Barrios II, Martínez II, Rague, Marín, Muntaner, Barrios I i Soley. Arbitrà el col·legiat senyor Coll.

Atletisme

Les proves atlètiques que serviren per a la inauguració de la pista, donaren els següents resultats:

100 *metres, final*

Arèvalo, 11 m. 4/5; Etter, Stein, González i Garriga.

Salts de llargària

Etter, 5'78 metres; Campeny, 5'51 metres; Gonzàlez, 5'34 metres, i Gibert.

800 *metres llisos*

Monfort (Badalona), Sans, Granel, Bernabé, Payret, Vila, Gibert i Rosés.

Basket-Ball

Es jugà un encontre entre els primers equips del Patrie i de la Penya Coratge. Triomfà el Patrie per 43 a 26. Els equips eren : *Patrie* : Maunier, Viterbo, Font, Arnaud i Mitchell. Marcareu, Maunier (9), Font (6), Arnaud (8) i Mitchell (20); foren els millors, els dos darrers. *Penya Coraige* : Porté, Vallvé, Puig (2), Sureda (12) i Vilaldach (12). El partit de segons acabà amb la victòria del Patrie per 37 a 30.

Hockey

Com a fi de festa es jugà un partit de Campionat de Catalunya d'Hockey entre la Penya Intrèpids i el Junior, que acabà amb el resultat d'empat a un gol. A la primera part inaugurà el tantejador Serrahima pel Junior, i poc després, Peterlein aconseguí l'empat. A la segona part la Penya jugà amb deu jugadors, i això li restà la possibilitat de fer-se amb la victòria.

Arbitraren Olighuer i Regàs, i els equips eren : *Penya Intrèpids* : Rodríguez, Torres, Oliva, Vila, Rosés, Aluja, Vidal, Mussons, Peterlein, Richenbacher i Ferrater. *Junior* : Carroggio, Baiget, Camín, Agustí, Detrell, Borrell, Rodon, Serrahima, Romagosa, Cobos i Detrell.

Festival del Júpiter

Tal com s'havia anunciat, ahir es va celebrar en el terreny de joc del C. D. Júpiter un festival atlètic, que va constituir un gran èxit, tant en la part tècnica i espectacular com en la deportiva. En el transcurs d'aquest festival, foren batuts una infinitat de «records» socials. S'inaugurà un saltador magníficament situat. Tant en les proves femenines com en les del «match» inter-club s'assoliren marques magnífiques, sobresortint la de la senyoreta Arcas en els 500 i en els 80 metres llisos; Cruells, en els 400 metres; Serra, en els 80 metres i en el salt de longitud, i Gimènez I, en el triple salt.

Els resultats tècnics foren els següents:

Proves femenines

80 *metres*

Primera sèrie. — I. Arcas (Tagamanent), en 12 s. 4/5; R. Garay (Tagamanent), i E. Ribes (U. S. Sans).

Segona sèrie. — C. del Pozo (Júpiter, C. D.), en 13 s. 2/5; Patro (C. D. Júpiter), P. Rosa (U. S. Sans), i A. Mira (U. S. Sans).

500 *metres llisos*

I. Arcas (Tagamanent), en 1 m. 49 s. 4/5; Garay (Tagamanent); Cardona (C. D. Júpiter); P. Rosa (U. S. Sans), i M. Martí.

Lluita a la corda

Lluitaren dos equips del A. E. Popular, vencent l'equip compost per Cases, Mompart, Bernié, Garcia, Francisco, Alférez, Bòria i Vilaret, a 1 m. 29 s. 3/5 del primer round, i a 1 m. 50 s. 1/5 del segon, 'equip format per Vicente, Saludes, Bastida, Llebot, Salabert, Mora, Brunet II i Boix.

Llançament del pes

Cruells (Sabadell), en 10'41 me Eol (Júpiter), en 9'81 Paré (Sabadell), en 8'68, i Jiménez II (Júpiter), en 8'32 metres.

80 *metres*

Serra (Júpiter), en 9 s. 5/10; Colomer (Sabadell), Coll (Júpiter), i Siscart (Sabadell).

Salts de llargària

Tatjer (Sabadell) en 1'60 metres; Serra (Júpiter); Jiménez I (Júpiter); i Giralt (Sabadell).

Llançament del disc

Cruells (Sabadell), en 32'72 metres; Paré (Sabadell), en 32; Jiménez I (Júpiter), 30; Coll (Júpiter).

3,000 *metres llisos*

Clemente (Júpiter), en 10'45; Rodríguez (Júpiter), Gil (Sabadell), i Ros (Sabadell)

Salts de llargària

Serra (Júpiter), en 5'96; Sellarés (Júpiter); Siscart (Sabadell); Colomer (Sabadell).

400 *metres*

Cruells (Sabadel), en 5 s. 4/5; Rodríguez (Júpiter); Ponç (Júpiter), i Giralt (Sabadell).

Triple salt

Jiménez I (Júpiter), en 12'12 metres; Colomer (Sabadell) Jiménez II (Júpiter), i Tatjer (Sabadell)

Rellevaments 4 × 100

Equip del C. D. Júpiter : C. Serra, Martí, Coll i Rodríguez, en 48 s. 3/5.

Equip del C. N. Sabadell : C. Siscart, Flaqué, Cruells i Colomé

Puntuació final

C. D. Júpiter, 45 punts.
C. N. Sabadell, 37 punts. — Mañés.

Pels Rings

A L'OLÍMPIA

Debut de dos pesos forts (un català i un anglès) en la rentrée d'Arilla enfrontat al belga Van-Paemel

Cheo Morejon contra Campolo

Gran expectació ha despertat el debut del fort català Rik Mont (Montserrat), perfecte atleta de vint-i-dos anys, amb 97 quilos de pes i una alcària de prop de 2 metres. El seu manager, l'Empresa i tots els qui l'han vist entrenar-se el conceptuen com el legítim successor d'Uzcudun. Serà acarat al basc francès Charles Raymond.

Josep Wilson, el pes fort anglès, imbatut a Gibraltar, vencedor de quasi tots els seus combats per la via ràpida, es presentarà a Barcelona en preliminar contra Mendieta.

El semifons és encomanat als pesos mitjans Cheo Morejon i a l'italià Campolo.

A deu represes, en tercer combat, lluitaran Sòria i Mingell I.

Dels progressos d'Arilla en les seves aventures pels rings parisens, podran donar-se'n compte els aficionats veient-lo amb un boxador complet com és Van Paemel.

AL NOU MÓN

La revenja Sabatino-Llorens, de mig fons, amb el «clou» de la reunió La Roe-Pavesi (pesos forts) i un vuit represes Terry-Bensan

La Roe, el cubà imbatut a Barcelona, tindrà en front seu al primera sèrie italià Pavesi, un home que retorna d'Amèrica guanyant en el combat de departença al famós Tommy Lougran per k. o. També és vencedor del campió d'Itàlia, Bernasconi, i del conegut Merlo Preciso. Si guanyés a La Roe, pensa llançar un desafiament a Uzcudun.

A la mateixa vetllada el campió de Puerto Rico, Sabatino, i el coratjós català Llorens, faran una revenja de l'emocionant lluita que realitzaren dies enrera en aquesta sala. Encara, a vuit represes, Jim Terry i Bensan, i dos combats preliminars.

PANTALEONI Gmans
ELS MILLORS ABRICS
PER A HOMES I NENS

Portaferrissa, 13

Barcelona....	13	12	0	1	52	14	24
Espanyol....	13	12	0	1	41	13	24
Palafrugell...	13	6	1	6	24	25	13
Sabadell.....	13	5	1	7	21	29	11
Martinenc....	13	3	3	7	18	36	9
Júpiter......	13	4	2	7	22	28	9
Sans........	13	3	3	7	15	27	9
Badalona....	13	0	4	9	12	31	4

En aquesta classificació hi ha la penalitat d'un punt contra el Júpiter, segons fall federatiu.

Grup Vallès

Iluro.........	8	5	1	2	24	12	11
Girona........	8	5	0	3	19	12	10
Terrassa......	8	4	1	3	19	11	9
Manresa.......	8	4	1	3	16	13	9
Granollers.....	8	3	1	4	19	18	7
Ripollet.......	8	2	2	4	14	21	6
Sant Cugat....	8	3	0	5	14	23	6
Athlètic.......	8	3	0	5	12	28	6

Grup Llòbregat

Santboià.......	8	4	3	1	18	8	11
Horta.........	8	5	0	3	13	14	10
Reus.........	8	4	2	2	17	12	10
Sant Andreu...	8	3	3	2	16	10	9
Gimnàstic.....	8	3	1	4	15	15	7
Vilafranca.....	8	2	2	4	13	21	6
Mollet........	8	1	4	3	11	16	6
Güell.........	8	2	1	6	8	15	5

EL CAMPIONAT CATALÀ DE FUTBOL

Després de la jornada d'ahir, Barcelona i Espanyol continuen líders. - A remarcar la victòria del Júpiter a la Creu Alta, que motiva una igualtat amb la puntuació entre Martinenc, Júpiter i Sans, dos dels quals, junt amb el Badalona, tindran de jugar la promoció

Un tercer lloc també incert

Espanyol, 6; Palafrugell, 1

Victòria fàcil la que obtingué ahir tarda al terreny de Can Ràbia l'equip titular jugant contra el Palafrugell. Per el desenvolupament que tingué la lluita, pot ben dir-se que per l'onze espanyolista més que res li fou un profitós entrenament, davant el proper i decisiu partit Barcelona-Espanyol que ha de resoldre el campionat català d'enguany.

Des dels primers moments, l'Espanyol s'imposà de forma tan palesa, que l'equip foraster no tingué altre recurs que replegar-se entusiastament a una tancada defensiva, de la que sobresortí l'excel·lent tasca del seu porter Ros, malgrat els sis gols que li marcaren, molt ben ajudat per la parella defensiva, que el seguiren en ordre d'encerts. L'actuació global de l'Espanyol, en aquest primer temps, fou conjuntivament bona. Fàcil en la seva tasca, el triangle defensiu; molt encertada la ratlla de mitjos — la millor de l'equip — i la davantera ràpida i efectiva, féu que des de bell començament ja funcionés el tantejador, donant sobre el terreny el vencedor d'una manera ben indiscutible. El Palafrugell es defensà amb gran entusiasme, i la manca de Castelló i Cabanes a la ratlla de mitjos es féu sentir tan palesament, que l'equip, en conjunt, es mostrà en pla inferior de rendiment que en anteriors partits. Demés, els davanters pecaren del defecte d'emprar sempre el xut de lluny, circumstància que facilità la tasca de Florenza.

El primer temps finalitzà amb el resultat de tres gols a zero favorables a l'Espanyol. Inicià la ratxa Edelmiro, al tirar, als sis minuts de joc, un fort xut per l'angle. Als onze minuts, un centre de Prat, rematat per Redó, valgué el segon punt, i als vint-i-cinc minuts, Garreta obtingué el tercer, aprofitant un rebot d'una aclarida de Colomer.

En remprendre's el joc, el Palafrugell canvià de lloc els interiors. L'Espanyol continuà dominant intensament, i als vuit minuts, un centre de Bosch troba en posició adelantada a Ros, i Garreta pogué rematar fàcilment de cap, el quart gol espanyolista. Anteriorment, Ros parà un formidable tir de Bosch. Així mateix, a continuació, el mateix jugador de l'equip gironí es distingí en diverses ocasions, anul·là un bon nombre de tirs de la davantera local. Als trenta-tres minuts, el Palafrugell marcà el seu únic gol per mitjà d'Avellí, en rematar una passada de Bonal. Al minut de l'anterior jugada, Reixach es veié obligat a retirar-se del terreny de joc per lesió. Als trenta-cinc minuts, Prat es féu escàpol amb la bala, i centrà, mentre Garreta podia rematar el cinquè gol de l'Espanyol. Quan mancava escassament un minut per a finalitzar el partit, un xut sobre la porta del Palafrugell de Pausas, donà oportunitat a Edelmiro per tal de marcar el darrer gol de la tarda.

Dels vencedors, cal destacar la tasca de la ratlla de mitjos, i dels extrems de la davantera que, junt amb Garreta, foren els millors. Del Palafrugell, en primer pla, Ros, i després, la parella defensiva i Espada.

Tingué cura de l'arbitratge, Comorera, i els equips foren : *Espanyol* : Florenza, Arater, Pérez, Cristià, Solé, Pausas, Prat, Edelmiro, Garreta, Redó i Bosch. — *Palafrugell* : Ros, Blanch, Colomer, Pons, Espada, Serra, Gorgonio, Avellí, Mique, Bonal i Reixach.

Martinenc, 1; Barcelona, 5

No fou el fàcil que sembla indicar el resultat la victòria que obtingué ahir tarda el Barcelona en el partit de Campionat que disputà al Martinenc al camp d'aquest. I inclús si haguéssim d'atendre el domini, no mereixia la entusiasta actuació del Martinenc, que especialment en la primera part, fou en moltes ocasions l'amo del camp, una derrota per aquest marge. Però l'eficaç actuació de la línia davantera del Barcelona en la darrera part del match, afegida a la desmoralització que s'inicià en els rengles del Martinenc, per la impossibilitat de marcar, motivà que el que semblava que havia d'ésser un resultat de justesa, es convertís en una copiosa victòria.

El partit iniciat amb un lleuger domini del Barcelona, que li valgué el primer gol als pocs minuts, a poc a poc s'anà convertint en un domini del Martinenc, el qual domini s'accentuà al final dels primers quaranta cinc minuts. Recordem, entre altres jugades, un tret de Cros al pal, i un altre del propi jugador, que Nogués deturà prop del pal, i que provocà les protestes dels jugadors del Martinenc, que entenien — no sense algun fonament — que la pilota havia estat retornada pel porter blau-grana de dintre la xarxa. A la segona, però, les coses canviaren. La davantera del Barcelona féu gala de gran eficàcia, i a mitjans d'aquest temps aconseguí, en pocs moments, un nombre de gols suficient perquè el resultat no oferís cap dubte, mentre el Martinenc, que en la primera fase del partit havia posat en la lluita un entusiasme boig i força encertat, es donava ja per vençut.

Nogués i Alcoriza hagueren d'emprar-se a fons ahir, quan el Martinenc apretava, i sortiren airosos de la brega. La línia mitgera regular, i del devant, Bestit el més oportú i encertat. El seguiren Goiburu i Arocha, per més que aquest no aconseguís sobresortir com a conductor de línia. Alcoriça fou, potser, de l'onze, el jugador més destacat. Del Martinenc, molt bé Cabo, per més que en els darrers moments no estigués tan encertat. La defensa es distingí per la seva energia, destacant Catafau. Rosalench, incansable, fou el millor, i del davant, Cros en primer terme, seguit per Casas i Xifreu. Bessolí, en canvi, desconegut, i Munuera no desentonà.

Tingué cura de l'arbitratge el senyor Solà. A la primera part, en alguna ocasió es desentonà, i ens féu témer que acabaria malament. Però a la segona part, va saber-se imposar, i acabà segur el partit.

Els equips s'arrenglegaren així: *Barcelona* : Nogués, Rafa, Alcoriza, Martí, Font, Pedrol, Diego, Goiburu, Arocha, Bestit i Parera. — *Martinenc*: Cabo, Catafau, Vinyes, Aranda, Rosalench, Sibecas, Casas, Besolí, Cros, Xifreu i Munuera.

Als cinc minuts de joc, després d'un lleuger domini dels guanyadors, un corner contra el Martinenc, tirat per Parera, fou convertit per Pedrol, d'un bon tret, en el primer gol del Barcelona. La primera part acabà amb aquest resultat, deturant Cabo, en fantàstica estirada, un tret de Martí i ul altre d'Arocha, i per altra banda, el pal en una ocasió, i Nogués en altres, inutilitzaren trets perillosos de la davantera del Martinenc, en especial de Cros. La segona part fou pròdiga en gols. Als onze minuts, una pilota bombejada per Alcoriza, a la porta del Martinenc, fou cedida amb el cap per Bestit a Arocha, i aquest, entrant a tot gas, l'endinsà a la xarxa. Als quinze minuts, Rafa desvià amb les mans, dintre de l'àrea un centre de Munuera. El penalty corresponent, tirat per Xifreu, valgué el seu gol al Martinenc. Als trenta-dos minuts, Alcoriza, en un fre-kik, bombeja la pilota sobre la porta de Cabo, recollint-la Bestit damunt la marxa, d'un tret a mitja alçària, que valgué al Barcelona el tercer gol i decidí el partit. Un minut després, un corner contra el Martinenc és rematat per Arocha de cap a gol, entrant la pilota per una mala intel·ligència entre Cabo i Vinyes. I per fi, als quaranta-un minuts de joc, Diego, corregut a l'ala esquerra, centra ras, i Bestit, burlant la sortida de Cabo, aconseguí el cinquè i darrer gol del Barcelona.

CICLES I ESPORTS
SANROMÀ
Balmes, 62 :: BARCELONA
BICICLETES ORBEA

Badalona, 1; Sans, 1

El terreny de joc del cercle coster obrí de nou llurs portes després de la sanció federativa que sofrí darrerament.

El xoc entre l'equip local i el del Sans resultà força interessant i competit. Durant els deu primers minuts de lluita dominà intensament el Badalona, i poc després, una topada entre Betancourt i Bartolí originà la lesió d'aquest darrer, que l'obligà a retirar-se fins als finals del primer temps. Gironès suplí la vacant de Bartolí en la ratlla de mitjos del Sans. Aquesta baixa de l'equip sansenc no produí pas una desmoralització en llurs ratlles, ans el contrari, puix que passà a dominar molt palesament, i quan mancaven uns set minuts per a finalitzar el primer temps, un avenç entre Mota i Llobera produí un tir del primer, que valgué als seus el primer gol de la tarda. Aquest punt fou protestat per els jugadors costers, per entendre que Mota, en rematar, es trobava en posició d'off-side. L'àrbitre, però, el donà com a vàlid, i amb el resultat d'un gol a zero favorable al Sans s'arribà al descans.

El segon temps s'inicià amb joc ràpid i molt igualat, i als deu minuts, Berruezo es féu escàpol amb la bala, i malgrat la intervenció de Villacampa, que no pogué deturar-lo, aconseguí el punt de l'empat. El Badalona, amb aquest gol, s'animà considerablement, i passà a dominar amb molta intensitat a llurs rivals. Villacampa, en una jugada desgraciada, es lesionà; passà al lloc d'extrem esquerra, i, en conseqüència, Gironés descendí a la ratlla de mitjos, i Bartolí a la defensa. Quan mancaven uns cinc minuts per a finalitzar el partit, es produí un fort garbuix en front la porta del Sans, i alguns espectadors es llançaren al terreny de joc i reclamaren a l'àrbitre penalty contra l'equip sansenc. Això motivà que Rovira suspengués l'encontre.

Del Badalona es distingiren Florenza, Borràs, Josa, Betancourt, Berruezo i Costa. I del Sans, Iborra, Villacampa, Torredeflot i Mota.

Sots l'arbitratge del col·legiat Rovira, els equips s'arrenglegaren així: *Badalona* : Florenza, Borràs, Martin, Espuny, Menna, Josa, Betancourt, Campabadal, Costa, Forgas i Berruezo. — *Sans* : Iborra, Villacampa, Torredeflot, Vela, Burguete, Bartolí, Pons, Llobera, Escolà I, Mota i Gironés.

* * *

En retirar-nos del terreny de joc ens informaren d'haver-se intentat agredir a un company nostre, redactor d'un colega local, cosa que de resultar certa fora francament deplorable. — MANRESA.

Lavabos Cardona. Vergara, 1

Les competicions oficials de futbol a tot Espanya

Les xifres consignades entre parèntesi corresponen al tanteig de la primera volta.

Catalunya
Martinenc-Barcelona (0-5), 1-3.
Badalona-Sans (0-4), 1-1.
Espanyol-Palafrugell (1-3) 5-1.
Sabadell-Júpiter (0-1), 2-4.

Biscaia
Arenas-Baracaldo (1-1), 1-3.
Eràndio-Athlètic (0-5), 1-3.

Galícia
Clta-U. Sporting (2-0), 2-3.
Racing-Eirinya (0-0), 7-0.
Orense-Corunya (3-5), 1-4.

Astúries
Sporting-Avilés (2-1), 9-1.
Oviedo-C. Gijon (3-2), 6-0.

València
València-Llevant (5-1), 5-0.
Saguntí-Gimnàstic (0-4), 2-0.
Castelló-Sporting (8-0), 10-1.

Castella-Sur
Madrid-Athlètic (4-1), 3-0.
Betis-Deportiu (1-1), 2-1.
Valladolid-Sevilla (0-), 1-0.
Grup B.
Còrdova-Ferroviària (0-3), 1-2.
Màlaga-Castella (1-2), 4-0.

Múrcia
Gimnàstica-Múrcia (2-6), 2-1.
Imperia-Cartagena (1-4) 3-0.
Hèrcules-Elx (1-2), 3-1.

Guipúscoa-Navarra-Aragó
Unió-Saragossa (2-3), 7-2.
Tolosa-Donòstia (2-3), 2-2.
Osassuna-Logronyo (1-4), 2-1.

Cantàbria
Torrelavega-Tetuan (5-1), 8-0.
Racing-Palència (5-1), 7-1.

Balears
Balears-Constància, 0-3.

Sabadell, 2; Júpiter, 4

Aquest partit tingué dues fases ben contrastants. Mentre en el primer temps un equip imposà el seu joc preciosita, imprimint molta fogocitat en la lluita, en el segon, es veié francament superat, i de tal faisó, que sucumbí irremeiablement.

El Júpiter desenvolupà una actuació brillant, plena de rapidesa i encert, els seus onze jugadors lluitaren sempre amb un dalit inexhaurible.

Pot dir-se, amb tota sinceritat, que la victòria es decantà al bàndol que, en conjunt, bregà millor, si bé cal reconèixer que en l'adversari trobà un antagonista més tècnic, més curtit, però evidentment més apàtic també. La superació del Júpiter desmoralitzà el Sabadell, i aquest, nerviós, no atinà a centrar-se.

Així, els de Poble Nou jugaren més intensament, i el Sabadell, a estones millor; més, heus ací que els gols decideixen els punts, i aquests tocaren al Júpiter, que, de pas, evidencià encert i voluntat.

Arbitrà Pujol. I el equips s'arrenglegaren així:

Sabadell. — Domènec, Oro, Roure, Querol, Duran, Gràcia, Sangüesa, Rúbies, Miró, Calvet i Esteve.

Júpiter. — Francàs, Clàudio, Ibànyez, Rodríguez, Rossalenc, Ortunyo, Mas, Parera, Font, Barceló i Morales.

Als set minuts, després d'un atac blau, Miró afusellà, i Esteve aprofità el rebot per introduir la bala. Els de la Creu Alta aclapararen materialment el Júpiter, que, en efecte, passà moments angoixosos. Rúbies disparà, però el pal salvà prodigiosament. Hi tornà Sangüesa, i de nou el pal salvà la bala.

Persistí la inspiració del Sabadell, abassegant formidablement l'ofensiva verda. Reaccionà el Júpiter, i Font escapà veloçment i féu un passi a Morales, i aquest, sol, establí l'empat.

Tornà a l'atac el Sabadell, però el malogrà Sangüesa. Esteve més tard executà corner, el qual Francàs intentà desviar, i introduí la bala al propi marc. Tornaren el blaus a jugar a pler, i atacaren constantment. El Júpiter se situà millor; tirà un còrner, i rematà Font a la xarxa.

A la segona part reprengué el Sabadell, però el Júpiter sortí amb una embranzida insospitada, i es mostrà perillós en extrem. El Sabadell jugà lent, bo i plasmant una serenitat que sovint l'ofensiva verda desbordà. El Júpiter, de dominat passà a dominador absolut. La seva característica més eficient fou l'extraordinària rapidesa en llur jugades, que, a més, enclogueren gran precisió.

Miró engegà un tret formidable, el qual tret Francàs desvià oportuníssim. Una mica més tard, Font escapà, sortejà diversos col·legues i baté Puigdomènec de faisó espectacular. Semblà que els propietaris s'animaven, però el Júpiter tenia la tarda de cara, i Morales s'encarregà del quart gol per als seus. El joc cap a les acaballes s'anivellà, encara que hi hagué un equip al camp més serè i més encertat.

Pujol féu un arbitratge regular; li mancà, però, un xic de vista. El millor jugador, Duran, que estigué per sobre els vint-i-dos. En mèrits l'han seguit Rossalen ,cFont i Morales. — SCU.

LA SEGONA CATEGORIA PREFERENT

Grup Vallès

ATHLETIC, 3 *TERRASSA*, 2

Davant de nombrós públic, i molt contingent visitant, tingué lloc aquest partit, que fou disputadíssim. La primera part acabà en un empat, però després l'Athlètic aconseguí la vict ria amb gran esforç.

Arbitrà Santillano, i els locals marcaren per mediació de Ribera i Garcia. No decaigué en cap moment el joc, que sempre esdevingué vivíssim i enèrgic.

L'Athlètic aconseguí la victòria mercès a la bona tasca de la seva davantera, mostrant-se molt acoblada. Rl Terrassa es defensà bé, tot i trobant-se davant d'un adversari palesament coratjós.

ILURO, 3; *GRANOLLERS*, 2

El millor partit de la temporada. Els empats consecutius i l'anivellament de forces, juntament amb la noblesa jugada, motivà que l'encontre resultés de gran classe. A la primera part, Lluc i Palomeres obtingueren un punt per bàndol. A la segona part, el Granollers va aconseguir el desempat, i Quinquill, novament, va obtenir el tants a tants. Quan faltaven tres minuts, Soler va marcar el gol del triomf. Fàbregas arreglerà, per l'*Iluro*, Mateu, Lladó, Colomer, Argemí, Sala, Rifé, Lluc, Carmona, Torres, Vallribera i Guix, i pel *Granollers*, Banús, Mas, Borràs, Vila, Comes, Llopis, Perona, Solé, Palomeres, Quinquilla i Naves.

GIRONA, 5; *RIPOLLET*, 0

El primer temps de l'encontre fou de gran superioritat del Girona, el qual aconseguí marcar quatre gols per mitjà de Balmanya (2) i Clara (2). El segon temps va anar més igualat, si bé també amb superioritat gironina. Aquests obtingueren un punt de penalty. Santiago dirigí la partida. El *Girona* formà així : Gauchia, Bussot, Farró, Flavi, Rivas, Vilalta, Pagés, Balmanya, Clara, Pagés i Farró. El *Ripollet*, Espanyol, Mateu, Meranges, Simon, Sans, Raimundo, Marzo, Sànchez, Cases, Borràs i Morató.

SANT CUGAT, 3; *MANRESA*, 1

Aquest partit, a la primera part, fou de domini altern; però, a la segona, el Sant Cugat s'imposà a un fort tren, dominant per complert. En el primer temps, Va, d'un magnífic xut, aconseguí el primer punt de la tarda, i un xic abans de finalitzar aquest, Costa, de penalty, empatà, i acabà la primera part amb el resultat d'1 a 1.

Començà la segona represa dominant l'equip local, i el Manresa no pogué evitar que marquesin novament Rossell i Sobrino.

A les ordres de Bru, els equips es formaren així : *Sant Cugat* : Munyoz, Martínez, Martínez, Julio, Sobrino, Capel, Bober, Castellví, Rossell, Va i Mussàs. — *Manresa* : Corrons, Batlle, Prat, Sangres, Griera, Costa, Ratera, Torró, Perpinyà, Senyal i Vilanova. — L. PRATS.

Peugeot 301

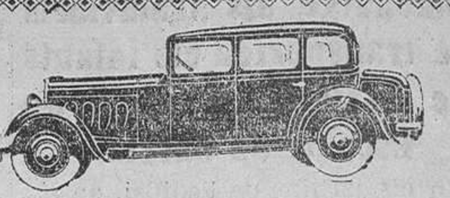

SI PROVEU LA SUSPENSIÓ A RODES INDEPENDENTS, DIFÍCILMENT US AGRADARÀ CAP MÉS COTXE

F. ABADAL - Exposició : Plaça Letamendi, 17

MOLLET, 0; *SANT ANDREU*, 0

El partit fou anivellat i, per tant, de forces igualades. El nerviosisme que imperà entre jugadors i públic i l'encertada defensiva dels dos trius defensius, privaren de marcar cap punt. L'àrbitre Bayes no va estar pas afortunat, i va tenir d'ésser emparat per la força pública.

El *Mollet* arrenglerà Taboada, Vilalta, Sanxo, Farreras, Salagura, Mira, Gimno, Roca, Gordi, Vallverdú i Holgado.

El *Sant Andreu*, Petrus, Lòpez, Soler, Ingland, Crispí, Rebollo, Godas, Buj i Garcia.

REUS, 2; *HORTA*, 1

Sots l'arbitratge de Bertran, els equips s'arrenglegaren així:

Reus. — Sans, Sans II, Cort, Margalef, Larrosa, Llopis, Català, Randoà, Domingo, Gascon i Climent.

Horta. — Pascual, Brió, Aparici, Brió II, Bardina, Ribó, Rini, Demur, Aguilera, Landa i Bonet.

El partit fou molt emocionant per la incertitud que imperà per a la consecució de la victòria. Al primer temps, Rini, de l'Horta, i Climent, pel Reus, aconseguiren un punt cadascú. En reemprende's la lluita, Domingo va obtenir el desempat. — MARTORELL ODENA.

GUELL, 1; *GIMNASTIC*, 0

Durant tot l'encontre el domini fou del Güell; aconseguí un gol als trenta minuts de la primera part, marcat per Humet. Coll tingué cura de dirigir l'encontre. El *Güell* va presentar Novas, Vicenç, Termes, Lòpez, Bernades, Segura, Boronat, Humet, Folch, Balanyà i Iglésias. El *Gimnàstic*, Rueda, Saura, Venceslao, Martorell, Rovira, Martínez, Barbarà, Del clòs, Ballester, Suàrez i Colomer.

VILA FRANCA, 0; *SANTBOIA*, 2

El partit fou animat, i amb més pressió per part del Vilafranca durant el primer temps. Malgrat això, cap d'ambdós bàndols varen marcar. La segona part es féu quelcom més favorable al Santboià, i en un garbuix, aquest equip obtingué el primer gol, i després l'altre, que li refermà la victòria, de penalty.

L'actuació de l'àrbitre no va satisfer a molts espectadors, pel qual motiu tingué d'ésser custodiat per la força pública en sortir del terreny de joc.

Els equips s'arrenglegaren així : *Vilafranca* : Oscon, Ramon, Vila, Lara, Guasch, Via, Castells, Mercader, Larrosa, Legàs i Casadesús. — *Santboià*: Montserrat, Lacal, Puig, Rives, Elias, Ascon, Mongrell, Capdevila, Carafí, Cambra i Llort.

SASTRERIA OLYMPIA
Gran selecció en gèneres d'alta qualitat
Exposició de models "exclusius" - - Organització perfecta
ALDANA, 11 TELÈFON 34693

Al Saló Venus Sport

Com tots els anys, la infatigable colla Si-home-no ha organitzat, per al dia 3 del proper mes, el renomenat ball "castizo", en el qual es prodigarà tot el bon humor i alegria, i els balls escollits pel director senyor Ponsà seran la nota destacada d'aquesta gran reunió.

A més a més, hi hauran els clàssics xurros, amb la seva corresponent mansanilla, a l'estil de Madrid, la qual cosa donarà la nota de color i alegria que faltan en aquestes festes.

Esperem un altre èxit per als organitzadors, i, de manera especial, per a l'infatigable Joan Elies.

LA SECCIO MUTUALISTA DE CULTURA I ESPORT DE LA GENERALITAT

S'ha constituït la Junta directiva de la Secció de Mutualisme de Cultura i Esport Generalitat de Catalunya, al seu domicili social, Plaça de Sant Miquel, n.º 3, 1.r, telèfon 25402, amb el següent repartiment de càrrecs: President, Ramon Tor Deseures; secretari, Lluís Salafranca Ribera; tresorer, Miquel A. Montalban Sanz; comptador, Sebastià Rexach; vocals: Gabriel Campo; Francesc Camps, i Joan Juanola, i metge inspector, Antoni Badia i Pèrez.

HIPIQUES

LES PROPERES CURSES DE CAVALLS A L'HIPODROM DE CAN TUNIS

A mesura que s'apropa la inauguració de la temporada de curses de Tardor a l'Hipòdrom de Can Tunis es van coneixent detalls reveladors és van coneixent detalls reveladors de l'excepcional importància que aquestes obtindran, augmenta l'interès dels afeccionats a aquestes reunions hípiques.

Un dels alicients serà el debut del joquei català Agustí Moltó, deixeble de Domènec Torterolo, l'*entreneur* argentí que a París està reverdint llorers assolits a Buenos Aires, on, igualment que el seu germà Joan, gaudeix d'un gran prestigi i popularitat.

A les darreries de la passada temporada l'entrenador madrileny senyor Barreiro va veure muntar a Moltó i va decidir portar-lo a Espanya, però l'entrenador senyor Torterolo va demanar-li 10,000 francs en concepte de traspàs, la qual el féu desistir del seu propòsit.

De retorn a la nostra ciutat, e mes passat va ingressar a les ordres del preparador senyor Torres, però per poder córrer en curses públiques calia el corresponent permís del seu antic preparador. Requerit Torterolo pel Barcelona-Turf, no ha tingut cap inconvenient en concedir-lo, després de fer-se càrrec de la posició del futur as.

* * *

Les curses d'obstacles seran un dels majors alicients del nostre programa. A Madrid s'han corregut ja quatre curses d'aquestes, en les quals van vèncer «Sporran», en dues; «Le Vaal», en una; i «Blue-Eyes» en l'altra. «The Bath» va aconseguir tres segons llocs, i quedaren sense col·locar : «Rúbia», «Foret des Soignes», «Diaoul», «La Albufera», Túria» i «Flors de Lis».

A Barcelona aquests mateixos cavalls es disputaran les curses d'obstacles, debutant, a més, en aquesta especialitat, «Fleur de Pecher», «Parfifal» i «Essex-Lass».

CONFERENCIA DEL DOCTOR FREIXAS

Abans d'ahir, a la nit, al local social del Barcelona-Turf, i davant de nombrós públic, va donar una interessant conferència el soci i conegut esportman doctor Sebastià Freixes, el qual va desenrotllar el tema «Les curses de cavalls amb l'Estatut». Amb paraula fàcil, va mantenir constantment l'interès de l'auditori, que va seguir l'orador en la seva dissertació, i l'interrompé amb aplaudiments, els quals es prodigaren ben justificadament per cert en acabar de parlar el doctor Freixes.

Ha mort Francesc Baget i Falles

Amb pregón sentiment hem de notificar la mort del nostre company en la Premsa senyor Francesc Baget i Falles.

Aquest veterà periodista morí ahir al matí, després d'un llarg període de temps en el qual la seva salut, a causa de l'avançada edat, havia decaigut molt.

Havia estat redactor d'*El Diluvio* i, posteriorment, de *La Vanguardia*. En la professió periodística es distinguí per la seva activitat i seriositat. Durant algunes perllongades èpoques sobresortí entre l'estament per la seva tasca eficient.

El seu enterrament està anunciat per a avui, dilluns, a dos quarts de quatre de la tarda. La comitiva fúnebre sortirà del domicili del finat, carrer d'Aldana, n.º 12.

Des d'aquestes pàgines reiterem el nostre més sentit condol a la família del company, per la trista pèrdua soferta.

ANUNCIS OFICIALS

Societat General d'Aigües de Barcelona

S'avisa els senyors accionistes que, per acord del Consell d'Administració, es pagarà, a compte dels beneficis del present exercici, un dividend de 25 ptes. (líquid 22'31 ptes.), equivalent als beneficis dels seus filials, producte de valors de la seva cartera i interessos, a partir del 1.r de desembre vinent, contra lliurament del cupó n.º 28, als Bancs següents :

S. A. Arnús Garí, Banca Arnús, Banc Hispano-Colonial i Sindicat de Banquers de Barcelona.

Barcelona, 10 de novembre de 1932. — El director, Raison.

Preguem a totes les entitats que celebrin actes n diumenge, que es dignin enviar nota a aquesta Redacció, Montalegre, n.º 5.

PARTIT REPUBLICÀ RADICAL

GRAN MÍTING ELECTORAL

Avui, dilluns, dia 14 de novembre, a les 10 de la nit, al cine KURSAAL, Rambla de Catalunya, n.º 53

MÍTING DE VALENCIA

Oradors : Eduard Carballo, els ex-Governadors J. Vinaixa, Francesc Rubio i els Diputats valencians Joan Calot, Ricard Samper, A. Pascual Leone, Sigfrid Blasco i el candidat Dr. Fuset.

Gran míting de propaganda electoral

Avui, dilluns, dia 14 de novembre, a les 10 de la nit, a la SALA CAPSIR, carrer de Mercaders, n.º 38

Oradors : Els Tinents d'Alcalde Jesús Ulled i Casimir Giral i els Diputats Torres Campañá (Madrid), Rodríguez Piñeiro (Càdiz), Melcior Marial (Madrid), Salazar Alonso (Badajoz), Guerra del Rio (Canaries) i el candidat Sr. B. de Quirós.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte